

AY: ŞUBAT SAYI: 5

rehberim

İlkokullar İçin Davranış Ve Motivasyon Dersleri

* “Bir insana yapabileceğiniz en büyük iyilik, sahip olduğunuz latifekeri keşfetmesini sağlamaktır.”

* Gıybet bereketi keser. Bir yerde manevi boşluk, gıybet varsa, orada Allah'ın inayeti bereketi kalkıyor, uhuvvet gidiyor.

ÖĞRETMENİN DİKKATİNE!

Derslerin çocuklara daha yararlı olabilmesi için aşağıdaki tavsiyelere uymakta yarar vardır.

Öğretmenlerin, iyi insan vasıflarını öğrencilerine öğretmeleri amacıyla hazırlanmış olan Rehberim Dergisi, toplam 7 sayı olarak basılacaktır.

Herbir sayı, REHBERLİK DERSİ ve YETİŞTİRME DERSİ şeklinde iki bölümden oluşmaktadır

Bu iki müfredat daha çok 5 ve 6. sınıflar seviyesinde hazırlanmış olup aynı konular 4. sınıflara (ihtiyaç halinde 7. sınıflara da) anlatılabilir.

Dergiyi aynen aktarmak fayda vermeyecektir. Öğretmenin kendi becerisini ortaya koyup çocukların seviyesine indirgemesi ve başka kaynaklarla desteklemesi daha faydalı olur.

REHBERLİK DERSLERİ

Bir Dersin İçeriği
(Tavsiye Program)

- Yoklama alınması (2 dk.)
- En son dersten bugüne kadar çocukların yaşadıkları ve yaptıkları hakkında onları dinleme, geçen haftanın ödevini kontrol etme (5 dk.)
- Ders Anlatımı (25 dk.)
- Anlatılan dersle ilgili haftalık ödev verme (2 dk.)
- Yarışma yapma, Oyun oynama yada Soru sorma (5-10 dk.)
- Haftalık Program Çetelesini Sorma ve Değerlendirme (5 dk.)
- Video İzleme ve İkram (20 dk.)

Ders Süresi Ne Kadar Olmalı?

Üstteki programa benzer tavsiye bir ders en az 60 dk. en fazla 90 dk. olabilir. Ama verimi düşmüş ve ilgi azalmış bir dersi uzatmadan bitirmeli. Çünkü çocuklar yine gelecek.

Konu Nasıl Anlatmalı?

- Herşeyden önce öğretmen konuyu birgün önceden hazırlanmış ve anlamış olmalı.
- Dersler, kitaba bağlı kalmadan ezberden anlatılmalı. Küçük hatırlatma notları kullanılabilir.
- Tahtada tebeşirle yazarak çizerek anlatılmalı
- Varsa konuyla alakalı görsel malzeme kullanılmalı (film, resim, harita gibi)
- Mutlaka öğrencilerin derste konu hakkında görüşlerini alıp derse katılımları sağlanmalı.

Dikkat Edilecek Hususlar

- Mutlaka her çocuğa 40 sf civarında "Rehberlik Dersi Defteri" aldırılmalı ve bununla derse gelmeli

- Öğretmen bu kitapçıktaki konuları anlatmalı ama sadece buraya bağlı kalmayıp başka kaynaklardan da anlatabilir. Başka oyunlar da oynatabilir

Bu kitapçık sadece küçük bir yardımcıdır.

- Öğretmen derse bu fasikülle girmemesi tavsiye edilir. Öğrenci böyle bir kitabı takip ettiğimizi bilmemeli, birikimlerimizi ortaya koymalıyız. Yani derse hazırlanıp girmelidir.

YETİŞTİRME DERSLERİ

- Uzun zamandır rehberlik dersi almış olan çocukların ailelerinden "Çocuklarımıza dini bilgi verilsin" diye talepler gelmektedir. Sizin uygun gördüğünüz bu tür taleplerden oluşturulmuş 5-6 kişilik bir YETİŞTİRME GRUBU'na bu müfredat da uygulanacaktır.

- Yetiştirme dersine gelen çocuklar rehberlik dersine de gelecek. Yani haftada iki kez gelecekler. Her iki müfredat konularından da mahrum kalmamalıdır.

- Yetiştirme dersleri evde yapılmalıdır.

- Yetiştirme dersi, klasik usulle yani bir çay tepsisi etrafında yapılmalıdır.

İÇİNDEKİLER

REHBERLİK DERSİ MÜFREDATI

Rehberim'den 4

DERS 17

Haya-Utanma Duygusu 6

Günah Kavramı 6

Başkalarının Görmemesi

Gereken Yerler 7

Havuz Girme Adabı 7

DERS 18

Cömertlik 8

Cimrilik 9

İsraf ve Tasarruflu Olma 10

Kanaat 10

DERS 19

Sözünde Durma 11

Randevu Titizliği 12

Emanete Sahip Çıkma 13

Sadakat-Vefa 14

DERS 20

Vücudumuzu Ve
Sağlığımızı Koruma 16

YETİŞTİRME DERSİ MÜFREDATI

DERS 17

Son Peygamber

Hz. Muhammed S.A.V 21

DERS 18

Sünneti Seniyye 25

Günlük Hayattaki

Önemli Sünnetler 29

DERS 19

Kutsal Kitaplar

Kitaplara İman 30

DERS 20

Kuran ve Hakkında

Bilinmesi Gerekenler 32

Yıllık Müfredat 35

rehberim'den

YENİLENME VE YENİ KALABİLME

Düşünce, tasavvur, planlarımız ve sonra da pratik hayatımız daima yenilenmelidir.

Bizler her zaman yenilenme mecburiyetindeyiz.

Yoksa bizim için kokuşma, çürüme, hizmette atıl kalma mukadderdir.

Bir Kişi Sabah Kalktığında; “Yine mi eğitim merkezi! Şimdi bu öğrenciler çekilir mi! Bu pazartesi de ne çabuk geldi!” gibi duygu ve düşünceler içindeyse çok ciddi olarak kalbinin ve ruhunun ayarlarını kontrol etmelidir.

Biz bu muessede niçin bulunuyoruz? Bu muessese neyin vesilesi? Sorularını kendimize sormalıyız. Hepimiz vicdanlarımızı samimiyetle bu soruyu soralım...

O'nun rızasını kazanmak mı? Yoksa; Maaş, makam, meslek, veli-öğrenci ilgisi gibi sebepler mi?

Şu dönemde, taze bir heyecan içinde; Bu sene neler yapabilirim, bana teslim edilen bu talebeleri, nasıl yaparım da rabbinin rızasını kazanma yolunu gösterebilirim, derdini, devamlı aklımızda kalbimizde taşımamız.

Dün, dün de kaldı cancağızım, bugün yeni şeyler söylemek lazım diyen Mevlana düsturunca,

her sene bir önceki seneye göre daha fazla heyecanla, aşkla, şevkle koşturmaya devam etmeliyiz.

Kafamıza taktığımız, canımızı sıkıyan şeylere bir bakmak lazım. Nedir sıkıntımız? En namüsaait şartlarda dahi hizmet terk edilmemelidir. Bize verilen vazifeye sadık kalmalıyız. Hicret duygu ve düşüncesi ile bir yerden başka bir yere taşınırken tüm günahlar silinir.

Gaye-i hayalimiz; O'nun rızasını kazanmak. Bunun en kestirme yolu da kainatın her yerine O'nun ve Habibinin sesini duyurmak. Dünya bugün bizim sesimize soluğumuza muhtaç ise kendimizi yırtarcasına talebelerimizi yetiştirip dünyanın dört bir tarafındaki muhtaç gönüllere devalar sunmak niyetinde olmalıyız.

Bu akıllı, bu aptal, bu tembel gibi bir ayırımımız yok. Bize emanet edilen talebelerin hepsini kazanmak hedefimizdir. Bu talebe adam olmaz diyenin kendisi adam olmaz. Tek bir adam bile zayi etmeme prensibiyle hareket etmeliyiz.

Şeytan, bu hizmetin hadimlerini ufak tefek şeyler ile uğraştırıp asıl hedeften uzaklaştırmaya çalışıyor. Karşımızdaki büyük yangını asla unutmamalıyız.

Milyonlarca insan ateşe doğru ilerliyor. Bizler bu insanları kurtaracak itfaiye erleriysek, kendi aramızdaki basit mesleklere takılmadan bu yangına

güçlerimizi ihlas ve uhuvvet ile birleştirerek müdahale etmeliyiz. Durduğumuz ve birbirimizle uğraşmaya başladığımız anda yangın daha da büyüyen birçok kişiyi kuşatmaya devam edecektir.

Buz üzerinde 150 ile giden bir araba gibiyiz. Fren yapmaya tahammülümüz yok.

Tevfik-i İlahinin en büyük vesilesi vifak ve ittifaaktır. İttifaakı kaybetmiş kimseler kendi müesseselerini kendi elleriyle bombalıyor demektir.

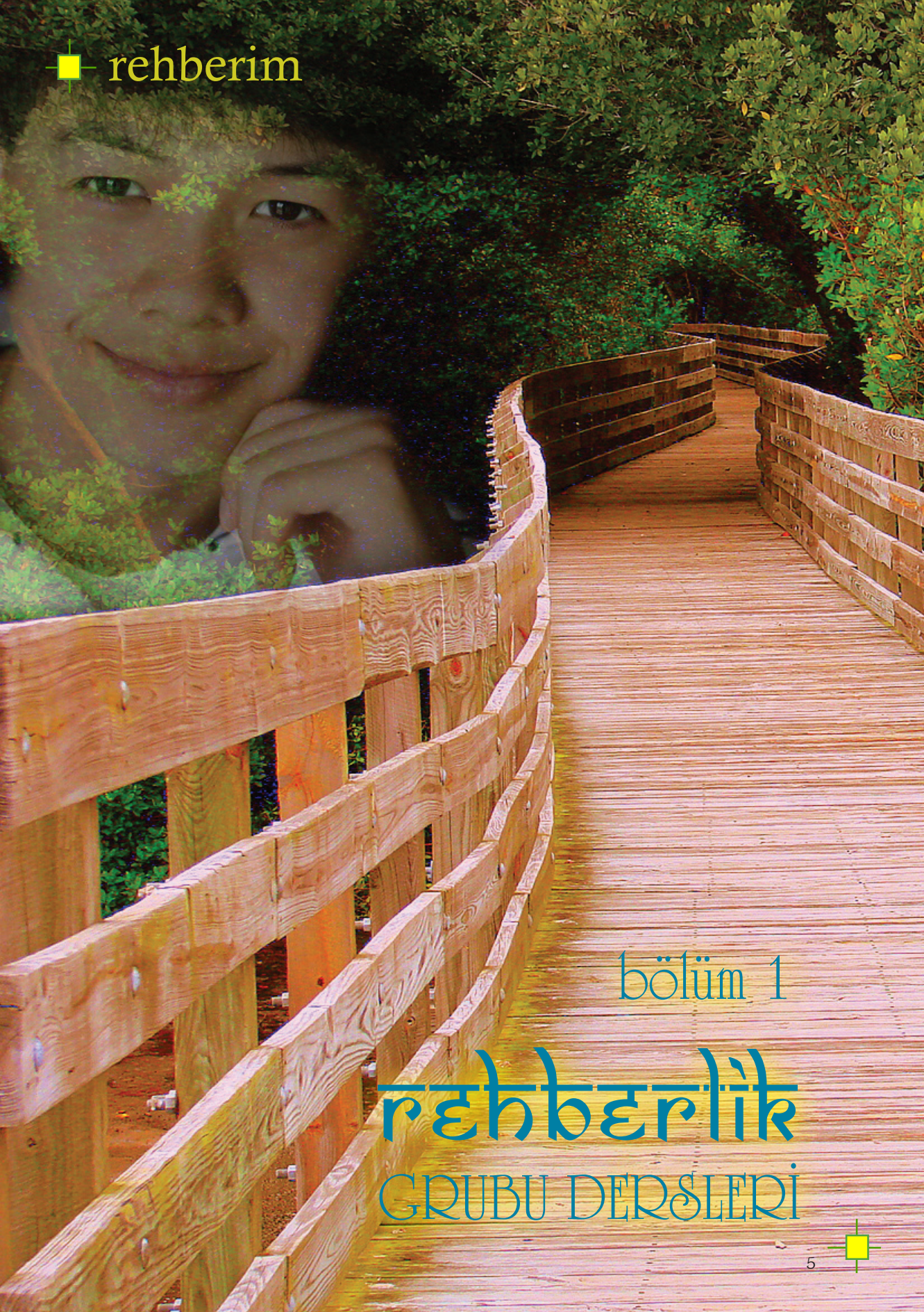
İğnelemeyle bile olsa gıybet edene hakkımı helal etmiyorum diyor Büyük İnsan. Gıybet bereketi keser. Bir yerde manevi boşluk, gıybet varsa, orada Allah'ın inayeti bereketi kalkıyor, uhuvvet gidiyor.

İslamî heyecan duygumuzu her daim muhafaza etmeliyiz. Memur zihniyetinde olma bizi bitirir. Şu kadar okuduk, dinledik, yedik, içtik ancak bu kadar oldu deme... Bize ait değerlerin olağan hale gelmesi, heyecanın, ilginin, isteğin azalması hizmet insanı için en büyük tehlikelerden biridir.

Bir işin olabilmesi için; 1/3' ü sebeplere, 2/3' ü duaya bağlıdır.

Sabahleyin müesseseye girerken talebe gelmeden önce dua etmeli, abdestli olarak sınıfa girip müessese içinde dolaşarak dua etmeliyiz.

bölüm 1

rehberlik

GRUBU DERSLERİ

17. DERS

Haya-Utanma Duygusu

Haya kelimesi, sözlükte utanma duygusu olarak ifade edilmektedir.

- Haya, insanların iradelerini günahlara karşı güçlendirir, böylece insanları günahlara karşı korumuş olur.

- İnsan ne kadar hayalysa, günah işlemeye karşı o kadar iradelidir.

- Hayaya sahip kişiler yalnız insanların gördüğü yerlerde değil, görmediği yerlerde günahlardan kaçınırlar.

- Hayalî insanlar günahlardan uzak durdukları için her zaman huzurlu ve rahattırlar.

- Haya, kötülükleri engellediği için insanların birbirlerine olan güvenlerini artırır, böylelikle insanlar

ara-
sındaki
kardeşlik
bağları güçlenir.

- Hayalî insan günah işlemeyerek kötülüklerden korunmuş olur.

- Her bir günah hayayı köreltir.

- İnsanlar hayalarını kaybederlerse

günahlar onlara normalmiş gibi görünür, böylece günah işleme sıradan bir hal alır.

- Günahlara karşı yenik düşmemek için hayamızı muhafaza etmeli ve artırmalıyız.

Günah Kavramı

Allah(cc) bizleri çok sevdiğinden dolayı, bizlere faydası olan ve olmayan birçok davranışı ve hareketi bildirerek yararlı olanları yapmamızı, zararlı olanları yapmamızı emretmiştir. Allah'ın bizlerden yapmamızı istemediği tüm işlere günah denir.

- Günah işlersek Allah'ın koyduğu kuralları çiğnemiş oluruz. Buda bizi hediyelerle donatan Allah' a karşı büyük bir saygısızlık olur.

- Tüm kötülüklerin anası günahtır.

- Günah, insanları Allah'tan uzaklaştırır.

- Allah'ın sevgisini kazanmak istiyorsak günahlardan uzak durmalıyız.

- Her insanın kendine ait bir nefsi vardır. Tüm nefsler insanları günah işlemeye, yani Allah' a karşı gelmeye zorlarlar.

Günahlardan uzak kalmak için ;

* Hayalî olmalıyız.

* Nefs günahları insanlara güzelmiş gibi gösterir. Buna karşı irademizle karşı koymalıyız.

* Günah işlemeye sebebiyet verecek durumlardan veya ortamlardan uzak kalmalıyız.

* Günah işlemek için Allah'a devamlı dua etmeliyiz.

* Günahlarla karşı karşıya kalırsak, hemen aklımıza Efendimizi(s.a.v.) getirerek günah işlemekten kaçınmalıyız.

Başkalarının Görmemesi Gereken Yerler

Mahrem yerler, vücudumuzun, yalnız karşı cins tarafından değil, aynı zamanda da hem cinsimiz tarafından görülmemesi gereken kısımlarıdır.

- Dinimizde mahrem yerlerin gösterilmesi veya başkalarının mahrem yerlerine bakılması uygun görülmemiş ve büyük günahlardan sayılmıştır.

- Haya duygusuna sahip ahlaki bir insanın mahrem yerlerini gizlemesi kesinlikle düşünülemez.

- Mahrem yerlerini kapatma diğer varlıklarda da vardır. Fakat insanlar gibi kendi ellerinde değil, doğuştan gelen bir özelliktir. Örneğin; hayvanlarda yaratılıştan olan kuyruk ve

kıllar mahrem yerlerinin belli olmasını veya tamamen kapatmasını sağlar. İnsanlarda böyle bir özellik olmadığından kendileri mahrem yerlerini örtmektedirler.

- Mahrem yerlerinin örtülmesi noktasında çok hassas olunmalıdır. Hassas olunmadığı takdirde

* insan içindeki haya duygusunu

kaybeder.

* toplum içinde ahlaki yönden çöküntü yaşanır.

* günah işlenmiş olur.

* başkalarının günah işlemesine sebebiyet vermiş olunur.

- Mahrem yerlerin örtülmesi bilhassa spor tesislerinde ihmal edilebiliyor. Bu yüzden ;

* Duş alırken duş kabinleri tercih etmeli veya duşumuzu evimizde almalıyız.

* Üzerimizi değiştirirken herkesin içinde giyinmek yerine giyinme kabinlerini kullanmalıyız.

Havuz Girme Adabı

Havuzlarda da dikkat edilmesi gereken bir takım kurallar vardır.

* Her yerde olduğu gibi buralarda da mahrem yerler örtülmeli

* Ortalıkta giyinmemeli, soyunma odaları tercih edilmeli

* Havuz girip çıkarken kimseyi rahatsız etmemeli

* Duş alırken mümkünse kabinli duşlar tercih edilmelidir.

* Havuzlar, bilhassa yaz aylarının vaz-

geçilmez eğlenceleri arasında olsa da insan sağlığını kötü yönde etkileyebilmektedirler

* Farklı ülkelerde, birçok uzmanın son zamanlarda yapmış oldukları araştırmalar sonucunda, hastalıkların bulaşmasını önleyen ilaçlar kullanılmasına rağmen başta deri hastalıkları olmak üzere bir çok hastalığın insana havuzlardan geçtiği ortaya konulmuştur.

* Aynı zamanda uzmanlar, havuzlara giden bir çok insanın güneş ışınlarının etkisiyle cilt kanseri ve benzeri hastalıklara yakalandığının da altını çizmektedirler.

18. DERS

Cömertlik

Cömertlik; insanın, sahip olduğu imkânlardan, muhtaçlara meşrû ölçüler dahilinde, ve Allah rızasından başka hiç bir gaye gütmeyen, ihsan ve yardımda bulunmasını sağlayan üstün bir ahlâk kuralıdır.

Cömertlik bahsinde, şu noktalar bilinmeli ve dikkat edilmeli:

1. Cömertlik sevilen, değer ifade eden şeylerden olmalı.
2. Verilen başa kakılmamalı.
3. Cömertliğin en makbûlü ihtiyaç içinde iken yapılındır.
4. Vermek eksiltmez, arttırır.

Cennetin kapısını cömertler açacaktır.

Dünyada o kapıya giden yolları açmalıyız ki, yanımızda daha nicelerini o kapıya kadar götürebilelim. Bizim bu davranışlarımızla muhataplarımız -Allah'ın izniyle- öyle bir seviyeye ulaşacaklardır ki, bir gün Kur'an'ın

Cömertlik Hakkında Güzel Sözler

- Allah cömerttir, cömertliği ve güzel ahlakı sever. Hadis-i Şerif
- Cennet cömertlerin, cehennem cahillerin yeridir. Hz. Ali r.a.
- Cömert, nasihat vermekle yetinmeyip yardım eder. Vauvenargues
- Cömert, verdiğini hatırlamayanıdır. Buzur Cumhur
- Cömertlik güzeldir, fakat zenginlerde olursa daha güzel olur. Hadis-i Şerif
- Cömertlik olmayınca malın, vefa olmayınca arkadaşın hayrı yoktur. Ahmet Bin Kays
- Cömertliğin afeti başa kakmadır. Hadis-i Şerif

- Cömertlik, adaletin çiçeğidir. Hawthorne
- Cömertlik, dost ve ahbaba iyilikte ve ikramda bulunmaktır. Süfyan bin Uyeyne
- Cömertlik fazla vermektен ziyade yerinde ve zamanında vermek demektir. La Bruyere
- Cömertlik, dostluğun özüdür. Oscar Wilde
- Cömertliğin dibi yoktur. Cicero
- Cömertlik göz kamaştırıcı hediyeler vermek değil, zamanında vermektir. La Bruyere
- Cömertlik, saadet anahtarıdır. Nasır-ı Hüsrev
- Cömertlik sadece verdiklerinizle değil, hareketlerinizle de ölçülür. George Mc Donald

hükümleriyle, beşer karihasından çıkan şeyler arasında bir tercih yapılması bahis mevzuu olduğunda, onlar, Kur'an'ı tercih ederek ve Rasûlullah'ı seçerek bütünüyle Allah'a ram olacaktırlar.

Cennete ilk defa âlimler, vaizler veya hocalar değil, hak ve hakikati neşre uğruna malını ve canını hak yolun-

da bezleden, esnaf, tüccar ve kazanç seviyesi ne olursa olsun, bütün cömertler, Hakk'a dilbeste civanmertler girecektir. Evet onlar Rab'lerine fanî olan şeyler verecek ve bakiyi kazanarak ebediyete ereceklerdir.

Harcıncıması gereken malı sarfetmekten kaçınmak, para ve malı çok sevdiğinden dolayı, başkasına bir şey vermekten çekinmek.

Dinimiz, başta zekât olmak üzere bazı malî harcamalarda bulunmamızı emretmiştir. Aile bireylerinin bakımı, akrabaların görülüp gözetilmesi de bu emirler arasındadır.

Cimrilik öyle kötü bir hastalık ki

Bugün varız, yarın yokuz...

“Mal sahibi mülk sahibi Hani bunun ilk sahibi Mal da yalan mülk de yalan Var biraz da sen oyalan” diyerek ne de güzel özetlemiş Yunus Emre.

Elimizde bulunan oyalanıp durduğumuz maldan vermek, vermesini bilmek öyle güzel ki Peygamber Efendimiz (s.a.s.) bunu vurgulamak için: “Veren el, alan elden üstündür.” buyurmuş.

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), ümmetinin iyi ve güzel olmasını arzulamış, bu uğurda çalışmıştır. Bunun için de Peygamber Efendimiz (s.a.s.): “İki haslet vardır ki bir mü'minde asla beraber bulunmazlar: Bunlar, cimrilik ve kötü ahlaktır.” diye buyurmuştur.

Bizler O'nun arzuladığı güzel vasıflara sahip iyi bir insan olmak istiyorsak kötü ahlaktan ve cimrilikten uzak durmalıyız. Çünkü bu iki hasletin mü'minde

Cimrilik

Çevremizdeki yoksullara imkân ölçüsünde malî yardım ise bir insanlık görevidir. Parası ve malı olduğu halde bir insan bu görevlerini yapmaz ve malını sarf etmekten çekinirse, cimrilik yapmış demektir. Cimrilüğün başlıca sebebi aşırı mal hırsı ve gelecekte yoksul kalma kor-

olmaması gerektiğini söylüyor Peygamber Efendimiz (s.a.s.).

Cimrilik öyle kötü bir hastalık ki... Vermesini bilmiyorlar. Vermenin lezzetini tatmamışlar. Vermenin elde olanı azaltmak değil, çoğaltmak olduğunu bilmiyor, elindekinin bereketlendiğini görmüyorlar.

Bu gün biz vereceğiz, o tadı yaşayacağız ki bunun karşılığında Allah'ın sonsuz rahmetini cömertçe dağıttığı zaman rahmetten karşılığımı kat kat alacağız.

Elimizdeki varı vermek, varı azaltmak ya da bitirmek değildir, terbiyesini veriyor dinimiz. Zekatı zengine farz kılıyor. Sadakayı teşvik ediyor. Veren elin alan elden üstün olduğunu söylüyor.

Karşılığında ise bizden çok çok cömert olan, her şeyimizi veren Rab-bimiz, biz verdikçe daha çok veriyor bize. Bunu bilince açılıyor elimiz.

Buna inanınca yağıyor üstümüze bereket...

kusudur. Peygamberimiz: “Çocuk, cimrilik ve korkaklık sebebidir” buyurmuştur. Aşırı mal

hırsı ve cimrilığı yüzünden durmadan mal biriktiren ve tükenir endişesi ile hastalıklarında bile harcamayıp, dünyayı kendilerine zindan eden cimrililer vardır. Halbuki mal Allah'ın nimetidir ve bu nimet yerli yerince harcanırsa Allah onu artırır.

Dualarla iniyor bereket. Ya tersi...

Ya elimizdeki bir avuç malın bizi boğması, gecelerimizi süslemesi, gelenin geçenin sözlerini dikmesi, ama bizlerin kimseye bir şey koklatmadan üstüne oturmamız o malın mülkün.

Ne hazin...

Cimri olmak ne acı... Paylaşılmayan o malın bize faydalı olmaması, bir gün kuş misali uçup gitmesi ve o kuşun kanatlarında olamayışımız.

Kimi zaman mal, sahibini sahibinden önce yer. “Yemeyenin malını bir yiyen çıkar.” demişler ya atalarımız. Ne güzel demişler.

Allah için, insanlar için, kullanılmayan o malın faydası kime ki...

O halde ey insan, toprağa düşmeyecek hayır çiçekleri için vermekle, Allah için vermekle başlayalım işe, verdikçe erelim güzele; verdikçe güzelleşelim ve öylece gidelim Güzeller Güzeli'nin katına, avucumuz dolu olarak...

İsraf ve Tasarruflu Olma

İsraf, insanın sahip olduğu nimetleri gereksiz ve aşırı tüketmesidir. Bu tür bir davranış, İslâm tarafından uygun görülmemiş ve insanoğlunun yeme, içme ve harcama konusunda belirli bir denge içerisinde kalması istenmiştir.

Cimrilik, meşru bir şeyden faydalanmaktan nefsi mahrum bırakmaktır. İslâm ise, meşru sınırlar içerisinde kişiyi faydalanmakla mükellef tutar, haram kılınmamış bir şeyi insanların haram olarak kabul etmelerinden hoşlanmaz. Çünkü hayatın güzelleştirilmesi, çirkinliğe ve israfa kaçmaksızın

gerçekleştirilmelidir. İsraf hem fert ve hem de toplum için bir bozuluştur. Hepsi bu yolda verilse bile, Allah yolunda malı infâk etmek israf değildir.

Hz. Peygamber ve ashabının; “yüce Allah dağ gibi altın verse, bunu O’nun yolunda harcamayı temenni ettikleri” nakledilmektedir

Bu yönüyle israf, İslâm’ın ileri derecede hoş görmediği lüks hayatı tanımlanmaktadır. Servetin büyüyüp lüks uğruna harcanması sonucuna gitmemesi için malın

zenginler arasında dönüp dolaşan bir devlet olması İslâm tarafından reddedilmiştir. Bu yüzden lüks, bir toplum için “şer” kabul edilmiştir. Lüksün hoş görülmediği ve haram kılındığı konusunda çeşitli naslar bulunmaktadır. Ancak buradaki lüks’ü ileri teknoloji ürünü aletleri evimize sokma şeklinde anlamak yanlıştır. Burada lüksten içki, kumar, fuhuş, aşırı giyim, gücünün üzerinde gereksiz harcamalar, gurur-kibir, şan ve şöhet için ziyafet düzenlemeler gibi harcama ve yaşantılar kastedilir.

Kanaat

Hikaye:
Bire On

Bir dilenci, Hz. Ali’den bir şeyler istedi. O da Hasan-Hüseyin Efendilerimizden birisine, “Annene git, kendisine verdiğim altı dirhemden birini al getir.” dedi. Giden, geri geldiğinde, “Annem onları un almak için sakladığını söylüyor.” dedi. Hz. Ali, “Kişi kendi elinde bulunandan çok Allah’a itimat etmedikçe tam iman etmemiştir. Git, o paraların hepsini getir.” dedi. Hz. Fatıma, bu sefer paraların tamamını yolladı. Hz. Ali hepsini dilenciye verdi.

Bu hadisenin üzerinden birkaç dakika geçmemişti ki bu-lundukları yere bir deve satıcısı geldi. Hz. Ali, ona devenin kaç para olduğunu sordu, yüz kırk dirhem olduğunu öğrendi, “Paranı sonra almak üzere bana satar mısın?” dedi. Satıcı kabul etti ve devesini oraya bağlayıp gitti.

Biraz sonra birisi geldi ve devenin kime ait olduğunu sordu. Hz. Ali, kendisine ait olduğunu söyledi. Adam, “Satar mısın?” diye sorunca, Hz. Ali Efendimiz iki yüz dirheme adama sattı. Yüz kırk dirhemini deveyi satın aldığı adama verdik-

ten sonra evine gitti. Biraz evvel altı dirhem aldığı Hz. Fatıma’ya, atmış dirhem verdi. O, hayretle, “Bu nedir?” diye sordu. Hz. Ali: “Allah Teala’nın, Peygamberimiz (s.a.v) vasıtasıyla ‘Kim (Allah’ın huzuruna) bir hayır ile gelirse, ona onun on misli verilir’ (En’am/160) şeklindeki vaaadinin neticesidir.” buyurdu.

Efendimiz (s.a.v), “Cömertlik kökü cennette, dalları dünyada olan bir cennet ağacıdır. buyurarak insan/ara cömertliği tavsiye ediyor, Hz. Ali Efendimiz de, bu hadise ile güven dersi veriyordu.

19. DERS

Sözünde Durma

Merhaba Arkadaşlar,Bu haftaki konumuz sözünde durmak.

- Dosdoğru olan insan, söz ve davranışlarında uyumlu, sözünde duran, başkalarını aldatmayan insandır

- Doğru, güzel ahlaklı ve inanan insanlar verdikleri sözde dururlar. Verdiği sözde durmayanlar güvensiz kişilerdir. Güven vermeyen insanlar ise gerçek dost sayılamazlar.

- Verdiğimiz sözde durmalı, buluşmak üzere söz verdiğimiz yer ve saatte orada olmalıyız.

- Sözünde durmadığımız takdirde güven ve saygılığımızı yitireceğimizi bilmeliyiz. Dinimiz sözümüzü tutmamızı , her ne pahasına olursa olsun yerine getirmemizi emreder.

- Pek çok konuda anlaşmalar yapılır, sözler verilir, Daha sonra yapılacak işler, verilen bu sözlere göre ayarlanır. Taraflar daima verilen söze, yapılan anlaşmaya uymak zorundadır. Aksi takdirde anlaşmalar bozulur, toplum düzeni alt-üst olur. Birbirlerine güvenini kaybetmiş insanlar arasında kaos vardır.

Annelerimiz babalarımız bize hep derler ki oğlum eğer iyi bir insan olmak istiyorsan sözünde durmalısın, yapacağım dediğin işleri vaktinde –hatta vaktinden önce yapmalısın vb. Bu erkek olmanın ilk şartı imiş. Çünkü Ali hep öyle diyor.Yalan söylersem bıyıklarım çıkmazmış da dedi ama ben pek inanmadım. Çünkü Ahmet Amca çocuklarına uslu durursanız size Pileysteysin alacağım diyor. Çocuklar maşallah süt dökmüş kedi gibiler ama bir tedrisleri bile yok. Daha da

ilginci Ahmet Amcamın bıyıkları da kaytan gibi.Neyse benim babam süperdir –tabii ben de babam gibiyim yani . İbrahim abim de süperdir. İsterseniz size biraz İbrahim Abim den bahsedeyim.

İbrahim Abim Lise son sınıfa gidiyor.(ben de büyüyünce İbrahim Abim gibi

olacağım-
çünkü

a n -
nem
öyle
d u a
e d i -
y o r -
m u ş

hep-Annelerin duası kabul olurmuş öyle derler). İbrahim Abim söz verdimi, bir şeyi yapacağım dedimi yapar, bir yerde buluşulacaksa ilk önce orada olan odur hep.Hatta bir keresinde bir arkadaşından duymuştum-çünkü o kendisini anlatmayı hiç sevmez-bir randevuya

gitmiş beklemiş beklemiş ne gelen var ne de giden.Sonra geri dönmüş tabii. Gecen bir yerde okumuştum İstiklal Marşı şairimiz Mehmet Akif Amcamın da böyle bir olayı varmış. Biliyorsun di mi o hikayesini Mehmet Akif Amcamın. Bilsen de anlatayım ben:

Mehmet Akif Amca (Ersoy) sözünün eri bir insanmış. İstanbul'daki başka semtte oturan bir arkadaş ile öğleden bir saat öncesine bir randevu vermiş.O gün ama çok yağmurlu ,fırtınalı bir günmüş hatta ve hatta her tarafı seller sular götürüyormuş. Ama Mehmet Akif Amcam tüm zorluklara katlanıp söz verdiği saatte ulaşmış arkadaş ile buluşacakları yere.Sonra beklemiş beklemiş (İbrahim Abim gibi) Arkadaşının gelmediğini görünce kurgın bir şekilde geriye dönmüş. Ertesi gün özür dilemek için gelen arkadaşını dinlememiş bile ve O'na demiş ki: "Bir söz ya ölüm veya ona yakın bir felaketle yerine getirilmezse hoş görülebilir" ve tam altı ay o arkadaşıyla konuşmamış. Ama benim İbrahim Abim kırmaz kimseyi. O her zaman bize verdiğimiz sözlerimizi tutmamızı söyler. Hatta geçenlerde birlikte cay içerken bu konu ile ilgili bir hikaye okumuştuk bize. Ben de size okuyayım...

“Güzel bir gündü. Anne kuş ve yavraları yuvalarındaydı. Anne kuşun bir yere gitmesi gerekiyordu. Anne kuş çocuklarına : ‘Çocuklarım, benim bir yere kadar gitmem gerekiyor. Ben yokken sakın yuvanın etrafından ayrılmayın. Yoksa başımıza kötü şeyler gelebilir.’ diye tembih etmiş ve gitmişti. Yavru kuşlar da yuvadan ayrılmamak üzere söz vermişlerdi annelerine. Anne kuş gittiğinde yavru kuşlar oyun oynuyorlardı. İçlerinden biri onlara katılmayıp, yuvadan uzaklaştı. Diğer kuşlar onun yokluğunu fark eder etmez onu aramaya koyuldular. Bir de ne görsünler. Yaramaz kuş kocaman bir örümceğin ağına ta-

kılmamış mı? Akıllı olan kuş kardeşin biri ‘Hemen karga amcamıza gidelim. O kardeşimizi kurtarır.’ demiş. Karga amca gelmiş ve onu kurtarmış. Sonra ona şu öğütleri vermeyi de unutmamış:

- Kardeşlerin seni buldu ve bana haber verdi. Ama seni bulamayabilirlerdi. Bu örümcek ağlarında ölüp giderdin. Bunların hepsi annenin sözünü dinlemediğin için başına geldi. Anne sözünün ne kadar önemli olduğunu gördün mü?Bu öğütleri çok iyi anlayan yaramaz kuş bundan sonra ne olursa olsun annesinin sözünden dışarı çıkmayacağına söz vermiş.“
Zaten ben annemin, babamın ve de

İbrahim Abimin sözünden hiç çıkmam ki. Onlar ne derse hemen yaparım ben.

Benim annem de çok dakik bir insandır. Hep vaktinden önce uyandırır beni okula geç kalmayayım diye. Her gün yalvarırım anneciğim ne olur beş dakikacık daha uyuyayım diye ama , o beş dakikalık uyku için kıramam ben canım annemi. Babam da çok dakiktir benim .Ama babamın kalkış saatleri çok ilginç. Babamın çalar saati güneşmiş. Anlamadım ama güneş doğmadan kalkarmış hep. Bu yaz ödünç isteyeceğim babamdan saatini bakalım ben de kalkabilecek miyim öyle erkenden.

Randevu Titizliği

-Randevu (Termin), biri ile daha önceden anlaşarak belli bir saat ve belli bir yerde görüşmektir.

-insanlarla söylediğimiz vakitte buluşmamız gereklidir. Eğer belirlenmiş saatte gitmezsek hem randevu verdiğimiz

insani bekletmiş oluruz, hem de o insanın güvenini sarsmış oluruz.

-Peygamber Efendimiz genç bir kişi ile randevulaşıyorlar. Genç unutup yere ve o denilen yere unutup gelmiyor. Peygamberimiz o yerde söz verdiği ve randevu titizliğine önem verdiği için 3 gün bekliyor. Genç sonradan hatırlayıp o yere geliyor ve bakıyor ki Peygamberimiz onu bekliyor. Peygamberimizin öfkeleneyeceğini zannediyor. Efendimiz ona sadece bana biraz rahatsızlık verdin diyor.

Sonuç: Bir insan söylediği saatte randevuya gitmeli. Eğer çok acil bir işi çıkmışsa hemen telefonla veya başka bir iletişim aracı ile buluşacağı kişiye haber vermelidir.

Emanete Sahip Çıkma

Emanet, Korunmak için birine veya bir yere bırakılan eşya, kimse (ve benzeri) anlamına gelir. “Çocuklarımı sana emanet ediyorum, hakkınızı helâl edin, „ “İstanbul’dan getirdiğim emanetinizi akşam benden alınız.”

Bir kimseye bir şey emanet etmek, ona güvendiğimizi gösterir.

Her ne şekilde olursa olsun bize emanet edileni korumamız gerekir.

Birinin korumamız için bize verdiği para, eşya emanettir. Emanet, yalnızca maddî şeylerle ilgili değildir. Sağlığımız, aklımız, görevlerimiz, sorumlu olduğumuz kimseler de bize emanettir. Emaneti gözetmek insanların doğruluğunu ve dürüstlüğünü gösterir. Toplumda, insanların birbirlerine güvenmelerini sağlar. Emanete hıyanet etmek ise güven duygusunun

kaybolması sonucunu doğurur.

Dinimiz, emaneti gözetmemizi öğütlemiştir. Allah şöyle buyurur: “İnananlar, emanetlerini ve verdikleri sözleri yerine getirirler.” (23/ Mü’minûn suresi, 8)

Allah’ın öğütleri ve sakınmamızı istedikleri de emanettir. Allah şöyle buyurur: “Ey inananlar! Allah’a ve peygambere hainlik etmeyin. Sonra size emanet edilen şeylere hainlik etmiş olursunuz.” (8/ Enfâl suresi, 27)

Hz. Peygamber de emanete hıyanet etmenin ikiyüzlülüğün işaretlerinden biri olduğunu bildirmiştir. (Camiüssagir, 2, 1/8)

İnsana verilen ve kendisine ait olmayan her şey emanet hükmündedir. El, ayak, akıl, evlât, mal vs. bu ema-

netlerden yalnızca bazılarıdır. Bu emanetleri insana veren Zat, vakti geldiğinde bunları teslim edilen kişilerden geri alacak ve tam olarak geri iade edemeyen veya bunlara gereği gibi ihtimam göstermeyen kişilerden de hesap soracaktır. Emanete sahip çıkma İslâm’da o kadar önem arz etmektedir ki, Hz. Peygamber münafikların özelliklerini sayarken, bunlardan birinin de “emanete hıyanet” olduğunu ifade buyurmuşlardır. Bu anlamda insanlara verilen emanetlere baktığımızda, bunların başında Yüce Kur’an gelmektedir. Sahiplenilmesi, okunması, anlaşılması ve yaşanması için insana emanet olarak verilen Kur’an’la ilgili olarak, günü geldiğinde gönderilen kimselerden hakkıyla sahip çıkılıp-çıkılmadığı noktasında hesap sorulacaktır. Sahip çıkmayanlar, hıyanetle cezalandırılacaktır.

Hikaye

EMANET

Tüccarın biri ticaret için sefere çıkarken ambarındaki buğdayları bir arkadaşına emanet etmiş. Emanet ettiği arkadaşısı ise buğdayları satıp parasını da bir güzel yemiş. Tüccar uzun seferinden dönünce buğdayları arkadaşısından istemiş. Arkadaşı: Vallahi dostum buğdayı fareler yeyip bitirdi. İki yüz batman buğdaydan hiçbir şey bırakmadılar demiş. Zeki tüccar arkadaşısının çocuğu evinin önünden geçerken içeri almış ve eve saklamış. Ertesi gün arkadaşısını pek kederli görünce sebebini

sormuş. Arkadaşı:

Hiç sorma dostum oğlumu kaybettim... demiş. Tüccar:

Ben oğlunu gördüm. Dün bir kartal havalandırıp götürdü, demiş. Arkadaşı inanmamış:

“Nasıl olur demiş, koskoca çocuğu bir kartal götürür.”

Hemen tüccar bu sözü fırsat bilip:

“İki yüz batman buğdayı yumruk kadar fare nasıl yeyip bitirdi ise senin çocuğunu da kartal öylece götürdü, demiş.

Arkadaşı çaresiz kalınca tüccara buğdayını vermek mecburiyetinde kalmış.

Sadakat-Vefa

Vefa, sevgide devamlılık demektir. Vefa demek, ihtiyaç hâlinde ona yardım etmektir. Arkadaş, öldükten sonra, onun çoluk çocuğunu, yakınlarını sevmek, onlarla ilgiyi kesmemek de vefadandır. Müslüman vefakâr olur. Vefakâr olmanın, yani sırf Allah rızası için sevmenin mükafatı büyüktür.

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Kıyamette hiç bir himayenin bulunmadığı zaman, Allahü teâlânın himayesinde bulunacak yedi kişiden biri, birbirini [sırf Allah rızası için] sevenlerdir.) [Buhari]

Vefa, dostlukta, bağlılıkta sebat etmektir. Arkadaşa yaptığı iyiliği az görmek, onun yaptığını çok bilmek vefadandır.

Vefa demek, gerek hayatta iken ve gerekse öldükten sonra sevgi ve ilgiyi devam ettirmek demektir. Ölen bir kimseye az bir vefa göstermek, hayatta yapılan çok iyiliklerden daha makbuldür. Çünkü insan, hayattaki arkadaşına bir iyilik edince, belki bir karşılık bekleyebilir. Öldükten sonra yapılacak iyiliğe riya karışması zor olur. Ölümler için dua ve istiğfar edilir. Yapılan iyiliklerin sevabı başışlanır. Hayattaki akrabalarına, dostlarına iyilik edilir. Peygamber efendimiz, ihtiyar bir kadına ikramda bulundu. Sebebini soranlara, (Bu kadın, Hatice hayatta iken bize gelir giderdi. Ahde vefa, dindendir) buyurdu.

Vefanın gereğindedir ki, insan sevdiği arkadaşının dostlarını, akrabalarını da sevip haklarını gözetmelidir! Çünkü insan, yakınlarına gösterilen ilgiye daha çok memnun olur. Sevgi, sevgilinin her şeyini, ona yakından uzaktan ilgili olan her şeyi sevgili kılar. Bunun için, "Sevgilinin kapısındaki köpek, sevenin kalbinde, diğer

köpeklerden üstün ve ayrı bir yer tutar" denmiştir.

Âlimler, "Evlada hizmet, babasına hizmet demektir" buyurmuşlardır. Evlada hizmet babayı sevindirdiği gibi, evlada düşmanlık da babayı üzer. Diğer yakınlarının durumu da böyledir. Arkadaşının dostu ile düşman olmamak veya düşmanı ile dost olmamak da vefadandır. Arkadaş vefat ettikten sonra da, onun yakınlarına ilgi göstermek, sağlığında ilgi göstermekten daha kıymetlidir. Arkadaşın yanında, "Şu benim, şu senin" dememeli! İbrahim bin Şeyban hazretleri, "Bu benim kalemim, diyenle arkadaşlık etmezdik" buyururdu. "Bunu senin için yaptım!" demek de onu minnet altında bırakmak olur, soğukluğa sebep olur. Âlimler, "Çağır-dığımız zaman nereye, diye soranla arkadaşlık etmezdik" buyurmuşlardır. Arkadaşın kusurlarını görmek, mürüvvetten, vefadandır.

Arkadaşın dost ve akrabalarını arayıp sormak vefakârlığın şartlarındandır. Onların haklarına riayet, arkadaşına ikram etmekten daha kıymetlidir.

Vefasızlık şeytanın hoşuna gider. Mesela arkadaşlar arasındaki sevginin azalması, kırgınlığın zuhur etmesi şeytani çok sevindirir. Şeytani sevindirmemek, onun oyununa gelmemek için vefakâr olmalı, arkadaşın kusurlarını fazilet, hakaretlerini de iltifat kabul etmeli. İki arkadaştan biri, diğerine sert bakınca, şeytan sevinip oynar. Allahü teâlâ, (Şeytan, aralarını bozmaması için, kullarım güzel konuşsun!) buyuruyor. (İsra 53)

Onun için kırıcı ve üzücü konuşmaktan ve sert bakmaktan uzak durmalıdır! Allah dostlarının duruşu bile sevgi telkin eder. Böyle bir kimse, makam sahibi de olsa, eski arka-

daşlarını arar. (Kerem sahibi, darlık zamanlarında kendileriyle düşüp kalkanları, genişlik zamanlarında da aralar) denmiştir.

Sıkıntılı anında arkadaşın yardımına koşmalı, "Kara gün dostu" olmalıdır. Şeytan, nefis ve kötü arkadaş, ara bozmaya çalıştığı için arkadaşlığı devam ettirmek zor olur. Bunun için, "Arkadaşlık ince ve lâtif bir cevherdir. Korunmasını bilmezsen kazaya uğrar!" demişlerdir. Bu cevheri korumak; arkadaşta kusur aramamak ve hiçbir hatasını görmemekle olur. Çünkü kusursuz insan olmaz. Kusurunu görünce, onu bırakmamalı ve demeli ki:

Bu seferlik affet belki de bilmez
Sürçen atın başı hemen kesilmez.

Kusursuz insanla herkes geçirir. Asıl yiğitlik, kusurlu arkadaşla iyi geçinmektir. Daima onu kendine tercih etmelidir! Vefakâr olmanın şartlarından biri de, dostun sevmediklerini, düşmanlarını sevmektir. Dostun düşmanı ile birlikte gezmek, düşmanlıkta ortak olmak demektir.

Eski zatlardan birinin oğluna vasiyeti şöyle:

(Oğlum, herkesle arkadaşlık edilmez. İhtiyaç içinde olduğun zaman senden uzaklaşan, genişlik zamanında malına göz diken ve yükseldiği vakit sana üstünlük taslayan kimse ile arkadaş olma!)

O halde, ihtiyacı olan arkadaşaya yardım etmeli, ondan bir menfaat beklememeli ve ona karşı hiçbir üstünlük göstermemelidir! Her şeye itiraz eden, hayır öyle değil, diyen, arkadaşlarını düşman etmekle kalmaz, bütün insanların nefretini kazanır.

Vefalı dostumuz diyor ki:

Herkes dost gibiydi, siz yabancıydınız bize,
Şimdi herkes yabancı, sizler dostsunuz bize.

Hikaye İYİLİK VE VEFA

Bir kurdu avcılar fena halde sıkıştırmıştır.

Kurt ormanda oraya buraya kaçmakta, ancak peşindeki avcılara bir türlü ekememektedir.

Canını kurtarmak için deli gibi koşarken bir köylüye rastlar.

Köylü elinde yabasıyla tarlasına girmektedir.

Kurt, adamın önüne çöker ve yalvarmaya başlar.

“Ey insan ne olur yardım et bana, peşimdeki avcılardan kaçacak nefesim kalmadı, eğer sen yardım etmezsen biraz sonra yakalayıp öldürecekler.

“ Köylü bir an düşündükten sonra yanındaki boş çuvalı açar, kurda içine girmesini söyler.

Çuvalın ağzını bağlar, sırtına vurur ve yürümeye devam eder.

Birkaç dakika sonra da avcılara rastlar.

Avcılar köylüye bu civarda bir kurt görüp görmediğini sorarlar, köylü “görmedim” der ve avcılar uzaklaşır.

Avcıların iyice uzaklaştığından emin olduktan sonra köylü sırtındaki torbayı indirir, ağzını açar, kurdu dışarı salar.

“Çok teşekkür ederim” der kurt, “Bana büt-

yük bir iyilik yaptın”

“Önemli değil” der köylü ve tarlasına gitmek üzere yürümeye başlar.

“Bir dakika” diye seslenir kurt: Çok uzun zamandır bu avcılardan kaçıyorum, çok bitkin düştüm, açım, kuvvetimi toplamam için bir şeyler yemem lazım ve burada senden başka yiyecek bir şey yok.”

Köylü şaşırır:

“Olur mu, ben senin hayatını kurtardım.”

“Yapılan iyiliklerden, verilen hizmetlerden daha çabuk unutilan bir şey yoktur” der kurt.

“Ben de kendi çıkarım için senin iyiliğini unutmak ve seni yemek zorundayım.

“ Bir süre tartıştıktan sonra, ormanda karşılırlarına çıkacak olan ilk üç kişiye bu konuyu sormaya ve ona göre davranmaya karar verirler. Karşılırlarına önce yaşlı bir kısrak çıkar.

“ Ne vefası “ der kısrak,

“Ben sahibime yıllarca hizmet ettim, arabasını çektim, taylar doğurdum, gezdirdim.

Ve yaş-
b i r

l a n ı p
i ş e
y a -
r a -

madığımda beni böylece kapıya koydu...

“ Bir sıfır öne geçen kurt sevinirken bir köpeğe rastlarlar.

“Ben hizmetin değerini bilen bir efendi görmedim” der köpek, “ Yıllardır sadakatle hizmet ederim sahibime koyunlarını korurum, yabancılara saldırırım, ama o beni her gün tekemeler, sopayla vurur...”

Kurt köylüye döner, “İşte gördün” der. Köylü de son bir çabayla

“Ama üç diye konuşmuştuk, birine daha soralım, sonra beni ye” diye cevap verir.

Bu kez karşılırlarına bir tilki çıkar. Başlırlarından geçenleri, tartışmalarını anlatırlar.

Tilki hep nefret ettiği kurda bir oyun oynayacağı için keyiflenir.

“Her şeyi anladım da” der tilki “Bu küçük torbaya sen nasıl sığdın?”

“ Kurt bir şeyler söyler, tilki inanmamış gibi yapar:

“Gözümle görmeden inanmam...”

“ İşin sonuna geldiğini düşünen kurt torbaya girer girmez, tilki köylüye işaret eder ve köylü torbanın ağzını sıkıca bağlar.

Köylü eline bir taş alır ve

“Beni yemeye kalktın ha nankör yaratık” diyerek torbanın

içindeki kurdu bir süre pataklar. Sonra tilkiye döner

“Sana minnettarım beni bu kurttan kurtardın” der.

Tilki de “Benim için bir zevkti” diye cevap verir.

O an köylünün gözü tilkinin parlak kürküne takılır, bu kürkü satarsa alacağı parayı düşünür ve hiç beklemeden elindeki taşı kafasına vurup tilkiyi öldürür.

Sonra da torbanın içindeki kurdu ayağıyla dürter:

“Haklıymışsın kurt, yapılan iyilikten daha çabuk unutilan bir şey yokmuş...”

20. DERS

Vücutumuzu Ve Sağlığımızı Koruma

İnsan hayatında en önemli şeylerden birisi sağlıklı yaşamdır. Sağlıklı yaşayabilmek için; düzenli spora, beslenmeye ve temizliğe dikkat edilmelidir.

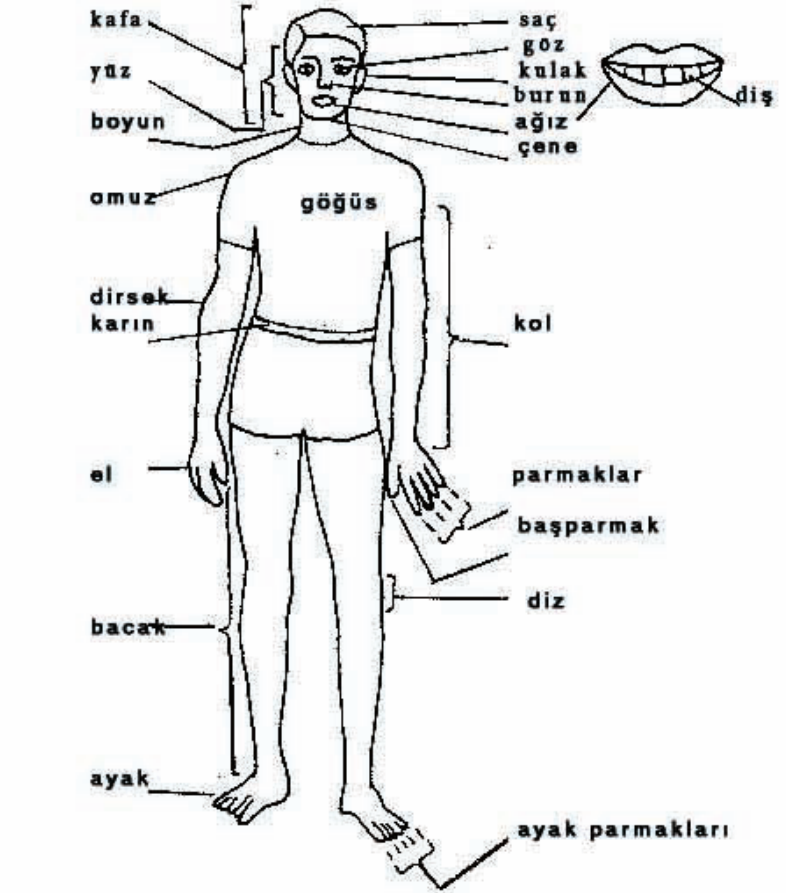
1) Temizlik:

Temizlik, vücudun kirletici maddelerden korunmasına yönelik olan uygulamaların davranış haline getirilmesidir. Diğer bir ifadeyle sağlığımıza yararlı ve uygulaması olan davranışlar temizliktir. Örneğin diş temizlemesi için diş fırçası, el temizliği için ellerin su ve sabunla yıkanması temizliktir.

Temizlik sağlığın temelidir. Bu nedenle de insanlar günlük olarak ve aralıklarla kendi temizliklerini yapmalıdırlar. Böylece insan kendini hem fiziken hem de ruhen temiz hisseder ayrıca çeşitli hastalıklardan da böylece korunmuş olur.

A) El ve tırnak temizliği

Günlük yaşantımızda ihtiyaçlarımızı karşılamak için sürekli olarak ellerimizi kullanırız bu yüzden ellerimiz mikroplarla sürekli iç içedir. Yine gece yattığımızda ellerimiz biz fark etmeden çeşitli yerlere dokunduğundan dolayı kirlenebilir. Ellerimizi sürdüğümüz hemen hemen her yerde bir çok kir ve mikrobulunmaktadır. Bu yüzden ellerimizi sabah uyandıığımızda ,yemeklerden önce ve sonra bol sabunlu su ile yıkamalıyız. El temizliğinin kişisel temizlik bakımından çok önemli olduğu unutulmamalıdır. Ayrıca tırnaklarda

haftada bir defa kesilmediği zaman diplerinde mikropları barındırır ve bunlarda insanları hasta eder.

B) Yüz, boyun ve koltuk altı temizliği

Yüz boyun ve koltuk altı temizliği sağlığı korumada önemli bir yere sahiptir. Bu nedenle gece boyunca terleme gözlerin çapaklanması gibi

şeylerden dolayı sabahları kalkınca yüz boyun ve koltuk altları bol su ile iyice temizlenmeli ve yıkanmalıdır. Yüz boyun ve koltuk altı temizliğinin yanında burnumuzu da temizlemeliyiz. Burun temizliği lavaboda ve sümkürme şeklinde yapılmalıdır. Burun kılları toz ve mikropların girişini önlediğinden temiz tutulmalıdır.

C)Diş Temizliği

İnsanların en çok sıkıntı yaşadıkları şeylerden birisi de diş çürümesidir. Bizler diş sağlığınıza dikkat etmesek, onları günde en az sabah ve akşam olmak üzere 2 defa fırçalamasak dişler çürür ,ağzımız kokar. Bunlarda hiç kimsenin istemediği durumlardır. Dişler çürüyünce insanlar yemek yeme konusunda çok sıkıntı çekiyor ayrıca diş çürüdüğü zaman çok şiddetli ağrı yapıyor. İslam dini dişlerin temizlenmesini emreder. Hatta peygamberimiz şöyle diyor "Misvak kullanınız! Zira misvak ağzı ve dişleri temizler, Cenâb-ı Hakk'ı râzi eder. Cebrâil (a.s.) her gelişinde bana misvak kullanmayı tavsiye etti... O kadar ki, bana ve ümmetime farz kılınacak diye korktum..."

D)Ayak Temizliği

Ayaklar temizliğine dikkat edilmesee insan sağlığı için büyük sıkıntılar oluşturur. Bu yüzden ayaklar her gün yıkanmalı ve iyice kurulandıktan sonra çoraplar giyilmelidir. Başkalarına ait ayakabı, terlik, çorap gibi başkalarının kişisel eşyalarını kullanmamalıyız. Rahat ve sık olmayan ayakabı giyinmeliyiz. En az 2 haftada bir tırnaklarımızı kesmeli ve keserken düz olmasına dikkat etmeliyiz. Bunun dışında giydiğimiz çoraplar naylon olmamalı, yün olmalı.

İslam Dininin Temizliye Verdiği Önem

İslâm, temiz olmayı ve temizliği ibadetlerin bir başlangıcı kabul eder. Yani, temiz olmayınca ibadet yapamazsınız. Allah`ta

temiz olmayı sevmeyiz. Bundan dolayı temizlik bütün tarih boyunca Müslümanların en çarpıcı özelliği olmuştur. Konuyla ilgili olarak Hz. Peygamber'in bir hadis-i şerifi şöyledir: "Temizlik imanın yarısıdır. Hz. Peygamber'in Allah'tan aldığı ilk ayetlerden bir kısmı da şöyledir:

Ey bürünüp sarınan (Resülüm)! Kalk ve insanları uyar. Sadece Rabbinin büyük tanı. Elbiselerini tertemiz tut. Kötü şeyleri terk et.

Dikkat edilirse elbisenin temiz tutulmasının istenmesiyle maddi temizliğin önemi vurgulanırken, kötü şeyleri terk etmesinin istenmesiyle de manevi temizliğin altı çizilmektedir. Böylece İslam'a göre maddi ve manevi temizlik bir bütündür ve birbirinden ayrılmaz. Müslümanlar hem çevrelerinin, evlerinin, kullandıkları yolların, park ve bahçelerin temizliğine dikkat ederken, her tür manevi ve ahlaki temizliğe de dikkat etmelidirler.

Bu, bir dinin ve medeniyetin temizliğe verdiği önemin en açık delillerinden birisidir. Kur'an şöyle buyurur:

Ey insanlar! Namaz kılmayı dilediğinizde yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi yıkayınız. Başlarınızı mesh edip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayınız. Cünüp iseniz iyice yıkanp temizleniniz... [21] Görüldüğü gibi dinimizde temizliğe çok önem veriliyor. Bu ayette de abdestin farzları anlatılmış oluyor. Düşünelimki insanlar her gün beş defa ellerini kol-

larını ayaklarını yüzünü yıkayacak olsa o insan temizlenmez mi. İnsanlar dinimizin emrettiği temizliğe dikkat etseler zaten doktora gitmeye gerek te kalmaz herhalde.

2) Düzenli Spor

Hangi yaşta olursak olalım, sağlıklı yaşayabilmek için spor yapmamız gerektiğini hep duyuyoruz. Acaba sporun bize kazandırdıkları nelermiş şimdi maddeler halinde görelim:

a- Vücutumuzu geliştirir ve şekillenendirir. Spor yapmayan insanlarda şekil bozuklukları görülebilir, vücutta tam gelişemez, örneğin kısa kalma ayakların eğri olması, belin eğri olmas gibi (burda insanlardaki şekil bozuklukları örnek olarak verilmelidir.)

b- Aşırı kilo almamamızı sağlar. Çok kilolu olmayınca, kendimizi çok daha zinde ve dinamik hissediyoruz. (kilolu çocuklar varsa onları kırmadan anlatalım.) Spor yapmayan insanlar genelde uyusuk olduğu anlatılmaktadır.

c- Zekamızı geliştirir. Çünkü spor yaparken beynimize daha fazla oksijen göndermiş oluruz.

d- Siresi azaltır. Spor sayesinde beynimizden bazı hormonlar da salgılanıyor. Bu hormonlar, psikolojik olarak kendimizi daha iyi hissetmemizi sağlıyor. Güven duygumuzu artırıyor, yani kendimize daha fazla güveniyoruz, ve canımızı sıkan olayların tesirinden daha kolay kurtuluyoruz.

sebebi.

Spor yapmaya engel bir sağlık problemimiz yoksa sıra, ilgileneceğimiz spor dalını belirlemeye geliyor. Çünkü spor dallarının hepsi birden her yaş, her karakter ya da her sağlık durumu için uygun değil. 20 yaşın üzeri için hemen hemen bütün sporlar serbest. Ancak daha küçük yaşlarda spor seçiminde dikkatli olmak gerekiyor. 20 yaşından önce kemik gelişimi hâlâ devam ettiği için, iskelet sistemini zorlayan ağır sporlara erken başlamak sakıncalı. Binicilik, karate, futbol, ağırlık kaldırma ve uzun mesafeli koşular bunlardan bazıları.

Ayrıca şiddet içeren ve yaralanma riski yüksek olan boks, kick boxing, yüksekten atlayarak dalma gibi sporlar da küçük yaşlar için uygun değil. Gerçi dövüş sporları ileri yaşlarda yapıldığında da zararları faydasını geçiyor. Meselâ boksu bıraktıktan sonra sinir sistemi rahatsızlıkları yaşayan sporcu örnekleri bir hayli fazla. İnsanların canını acıtan onlara zarar veren şeyler spor olamaz çünkü spor yapıldığında yukarıdaki saydığımız faydaları görebilmeliyiz. (Burda şiddet içeren sporların faydalı değil tam tersine insan sağlığına çok zararlı olduğu anlatılmalı mesela kafasına yumruk yada tekme yiyen bir insanın beyninin nasıl gelişebileceyi sorulmalı çocuklara, dağa tırmanıda düşüp ölen insanlar anlatılmalı. Bu örnekler çoğaltılıp burda biraz daha fazla durulmalı.) yada Bu sebeple küçük yaşlarda spora başlamak için atletizm, jimnastik, yüzme, basketbol, voleybol gibi temel sporları seçmek daha isabetli.

Bütün bunların yanında ilgilendiğimiz spor dalının karakterimize, ilgilimizimize, yeteneklerimize, sosyal ve

maddî durumumuza uygun olması da önemli. Ancak bu şekilde spor; bizi rahatlatan, geliştiren ve mutlu eden bir iş olur.

3)Beslenme

a- Kahvaltı Doğru beslenmeyi en iyi “yeterli ve dengeli” sözcükleri açıklar. Besinler vücudumuzun enerji kaynağıdır, ayrıca dokularımızın büyümesinde ve tamirinde görevli olan maddelerin de temelidir. Bu yüzden beslenmede bilinçli olmak önemlidir. (Beslenmenin faydaları)1) Doğru beslenme, algılama ve zeka gelişiminde büyük rol oynar. 2) Ayrıca bağışıklık sistemimizi güçlendirir ve enfeksiyonlara karşı da vücut direncimizi artırır. 1) Bu nedenle yetersiz ve dengesiz beslenme, hem vücut gelişimini olumsuz etkiler hem de enfeksiyonlara karşı direnci azaltır. (dengesiz beslenmenin zararları) 2) Bu durum da sık sık hastalanmaya sebep olur. Bu sebeple doğru beslenme, özellikle okul döneminde daha da önemlidir. Çünkü okul döneminde bu gibi olumsuzlukların görülmesi derslere devamsızlığa sebep olur. Devam edilen derslerde de dikkat dağılmasının önüne geçmek zordur. Ve sonuç bellidir: Uzun eğitim maratonunda geride kalmak, okula uyum sağlamakta zorlanmak ve verimsizleşmek. (kahvaltı yapmamanın basarisizliğine neden olduğunun üzerinde durulmalı ve not aldirilmali) Yeterli ve dengeli beslenmeyle ilgili yapılan araştırmalarda en çok şikâyetçi olunan beslenme saatinin sabah kahvaltısı olduğu belirlenmiştir.

e -

İnsanların daha az

hastalanmasını sağlar.

f- Başka insanlarla iletişim kurmamızı kolaylaştırır, pasif olmaktan bizi kurtarır.

g- Vücudumuz bize Allah`tan bir emanet olduğunu düşünüp, sağlığımızı korumak için spor yaparsak emanete sahip çıkmış oluruz.

Saydığımız bunca faydadan eminiz. Fakat spor eğer bilinçsizce yapılırsa insan sağlığına yarar değil çok zarar verir, bu da hiç kimse tarafından istenilmeyen bir durumdur. Sporun faydalı hale getirmek bizim elimizde. Peki biz bunu nasıl başarabiliriz? Nasıl yapmamız lazımki spor faydalı olsun? Öncelikle sağlığımızın spor yapmaya uygun olup olmadığını doktor kontrolünde öğrenmemiz gerekiyor.

Çünkü önceden tesbit edilmemiş kalp, damar ve ciğer hastalıkları spor sırasındaki ani ölümlerin en büyük

“Sabah zaten gözümü zor açıp okula gidiyorum, bir de kahvaltı yaparsam geç kalırım!” düşüncesiyle, ya kahvaltı yapmadan ya da yetersiz bir kahvaltıyla okulun yolu tutulduğunda başarısızlıkların zincirleme olarak kendini göstermesi şaşırtıcı değildir.

Yaklaşık 8 saat uyuduğumuzu düşünürsek, sabah kalktığımızda en son besin almamızın üzerinden 8 saat geçmiş demektir. Dolayısıyla midemiz uzun süre boş kaldığı için kan şekerimiz düşer ve açlık hissederez. Bir de kahvaltı yapmadan güne başlamışsak, bu zaman daha da uzayacaktır. O zaman da hem enerjimiz azalır hem de algılama gücümüzü çekeriz. Bu gibi olumsuzlukları gidermenin en iyi yolu, güne zengin bir kahvaltıyla başlamaktan geçer. Çünkü kahvaltı, tıpkı bir makine gibi gün boyu yakıtı ihtiyaç duyan vücudumuzun en önemli enerji kaynağıdır.

Kahvaltı, dengeli olmalıdır. Dengeli kahvaltının sırrı da çeşitlilikte yatar. Kahvaltıda meyve, sebze, süt ve tahıl ürünlerine ağırlık vermekte fayda vardır. Yani kahvaltı denince aklımıza; tereyağı, sucuk, salam ve pastırma gibi ağır yiyecekler gelmemelidir. Çünkü bunların çoğu protein ve yağ açısından çok zengin, sindirimi güç besinlerdir. Ayrıca kahvaltının ayaküstü yapılması ya da çayla geçiştirilmesi de öğleye doğru çok acıkmaya, dolayısıyla da gereğinden fazla yemeye yol açacaktır. Tabii bu durumun sonu da çoğu zaman şişmanlıktır.

Görülen o ki iyi bir kahvaltı, güne zinde ve formda başlamanın birinci yoludur. (Süt,balyumurta zeytin cocuklara önerilebilir.)

b-Yemeği çok yemek:

Bilindiği gibi dinimizde herseyin aşırısı günah olarak değerlendirilmiştir, yemek yerkende aşırı yemeye dikkat etmeliyiz. Peygamberimiz midesinin yarısını doldurmuş bunu unutmamamız gerekiyor. Çok fazla yemek yeme aynı zamanda şişmanlığa sebep olmaktadır.

şeyleri öğütemeyiz. Buda şişmanlığa sebep olur. Şişmanlıkta bir çok hastalığın sebebidir.

d)Neler yenmelidir?

1)Allah`ın bizim için yaratmış olduğu her şeyden yenmeli ama yukarıda belirttiğimiz gibi çok değil gerektiği kadar yenmeli. 2) Ayrıca pomes gibi kızartılmış şeyler fazla tüketilmemelidir. 3) Dışarıda bulunan hazır yemeklerden de kaçınılmalıdır.4) Aşırı derecede şekerli şeylerin az miktarda tüketilmesine dikkat edilmeli.

c)Ne zaman yemek yemeliyiz

Yemeği sabah öğlen ve akşamları yemeliyiz, tabii ki bunların saati belli olmalı. Örneğin yatarken bir şeyler yememeliyiz, çünkü gece yediğimiz

مَسْئَلَةٌ
سَأَلْنَا اللَّهَ
عَنْهَا
مُصْطَفَىٰ
أَبِيهِ
عَلَيْهِ
السَّلَامُ
عَلَيْهِ
وَالْآلِ
وَالْحَبِيبِ
رَضِيَ
عَنْهُ
وَاللَّهُ
أَعْلَمُ
بِالْغَيْبِ

bölüm 2

پەتیشتمە GRUBU DERSLERİ

17. DERS

Son Peygamber Hz. Muhammed S.A.V

Efendimiz (s.a.v) 'in hayat kronolojisi

Cenab-ı Hak, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'i bize bir örnek insan olarak göndermiştir. Allah Rasulü'nün yaşamış olduğu hayatın her karesinden alacağımız pek çok ders var. Bugün yaşadığımız problemleri O'nun örnek hayatından çıkarılabilecek prensiplerle çözmemiz mümkün. Bu da Efendimiz'in hayatını bilmemize bağlı. Ve tabiki O'nun hayatını hayatımıza hayat kılmalıyız..

- 571 Rebiülevvel ayının 12'inci gecesi (20 Nisan) Efendimiz (sas) dünyayı şereflendirdi.

- 575 Süt annesi Halime Hatun, Allah Rasulü'nü annesi Hz. Amine'ye teslim etti.

- 577 Efendimiz, Mekke ile Medine arasındaki Ebva Köyü'nde annesini kaybetti. Dedesi Abdülmuttalib Efendimizi himayesi altına aldı.

- 579 Abdülmuttalib ahirete göç etti. Efendimiz, amcası Ebu Talib'in yanında kalmaya başladı.

- 583 Amcası Ebu Talib'le ticaret maksadıyla Şam'a gitti. Burada Rahip Bahira Allah Rasulü'nün beklenen son peygamber olduğunu keş-

fetti.

- 596 İkinci kez ticaret maksadıyla Şam'a gitti. Üç ay sonra Hz. Hatice Validemiz'le evlendi.

- 605 Kâbe'nin yeniden imarı esnasında kabileler arasında çıkan anlaşmazlığı giderdi.

- 610 Hira'da ilk vahiy tebliğ edildi.

- 613 Safa tepesine çıkıp ilk açık tebliğini yaptı. Yakın akrabalarına tebliğ için yemekler verdi. Müslümanlara işkence yapılmaya başlandı.

- 615 Habeşistan'a ilk hicret. Hz. Hamza ile Hz. Ömer müslüman oldu.

- 617 Müslümanlara karşı üç yıl sürecek sosyal ve ekonomik boykot başladı.

- 619 Boykot sona erdi. Efendimiz'in oğlu Kasım, ardından diğer oğlu Abdullah vefat etti. Kısa bir süre sonra amcası Ebu Talib öldü. Ardından da Hz. Hatice validemiz irtihal etti.

- 620 Allah Rasulü, Taif'e gitti. Orada kötü karşılandı.

- 621 İsrâ ve Miraç hadiseleri yaşandı. Medineli 12 Müslüman Allah Rasulü'ne biat etti. 1. Akabe Biatı.

- 622 İkinci Akabe Biatı yapıldı. Müslümanlar ve ardından da Efendimiz, Mekke'den Medine'ye hicret ettiler. Mescid-i Nebevi inşa edildi. İlk ezan okundu.

- 623 Kible yönü Cenab-ı Hakk'ın emriyle Kudüs'ten Mescid-i Haram'a çevrildi.

- 624 Mekkeli müşriklerle Bedir Savaşı yapıldı. Aynı yıl Beni Kaynuka Yahudileri üzerine gidildi ve onlar, Medine'den çıkarıldı. Ramazan orucu farz kılındı. İlk bayram namazı kılındı. Zekat farz oldu. Allah Resulü'nün kızı Hz. Rukiyye vefat etti. Hz. Ali ile Hz. Fatıma evlendi. İlk kurban bayram namazı kılındı.

- 625 Uhud muharebesi yapıldı.

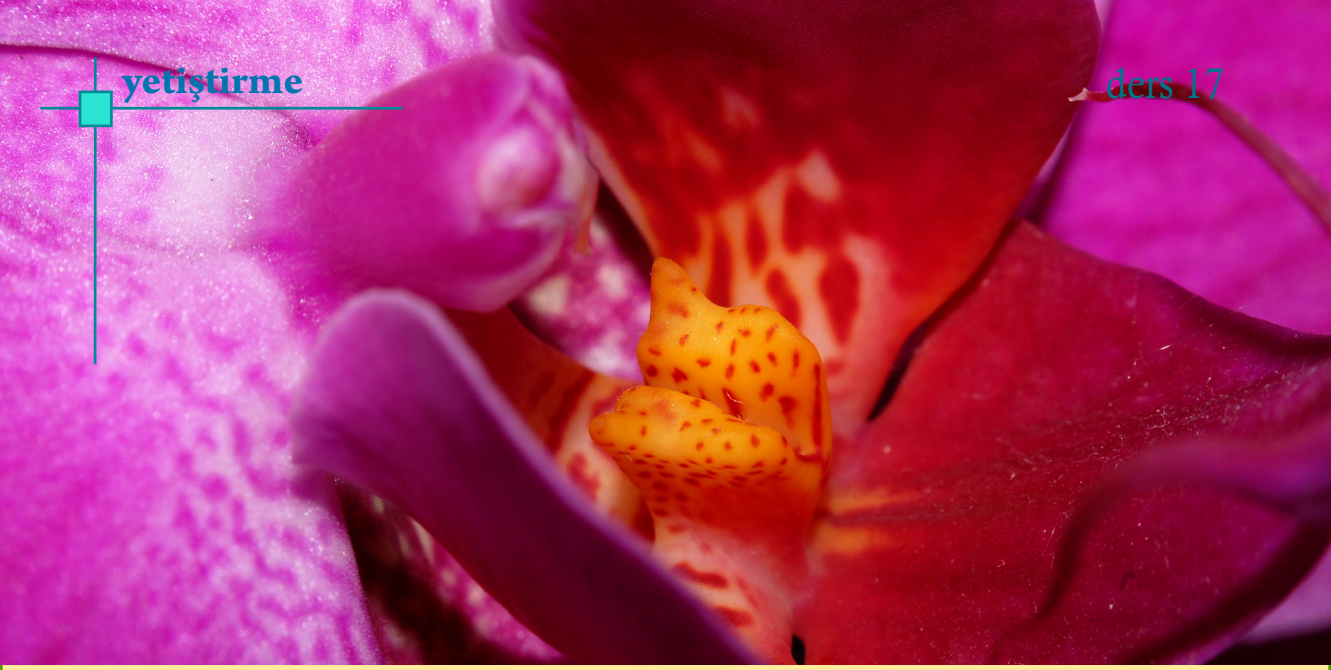
- 627 Hendek Savaşı yapıldı. Beni Kurayza kuşatıldı.

- 628 Kabe ziyareti için yola çıkıldı. Rıdvan biatı yapıldı. Mekkeli müşriklerle Hudeybiye barışı imzalandı.

- 630 Mekke fethedildi. Kabe putlardan temizlendi. Tebuk seferi yapıldı.

- 632 Efendimiz veda haccını yaptı. Rahatsızlandı ve ardından 8 Haziran'da vefat etti.

Peygamber Efendimiz(s.a.v)in hayatlarından kesitler

1- Peygamberimiz çok mütevazı idi. Misafirlerine bizzat kendisi hizmet eder, ikramda bulunurdu. Bir gün çölden biri gelip, “Kim bu insanların büyüğü?” diye sordu. O sırada misafirlerine kâselerle süt dağıtma hizmetinde bulunan Efendimiz adama, “Bu insanların büyüğü bunlara hizmet edendir!” buyurdu. Bu sözle hem büyüklerin insanlara hizmet edeceğini ifade etmiş, hem de aradığı kimsenin kendisi olduğuna işarette bulunmuştu.

Bir yolculuk dönüşünde herkes hurmalıkta istirahate çekilmiş dinlenirken bazıları onlara yemek hazırlamak üzere harekete geçmişlerdi. Biri ‘Ben yemek yapayım,’ biri ‘Ben su getireyim,’ derken biri de ‘Ben de ateş yakayım,’ deyince Efendimiz de, ‘Öyle ise ben de odun toplayayım.’ buyurdu. Biz bütün işleri yaparız, siz istirahetinize bakın deyince de verdiği karşılık şöyle oldu:

-Bilirim ki sizler bu hizmetleri yaparsınız, ama başkaları hizmet ederken ben seyirci kalmaktan üzüldürüm. Sözü nü şöyle bağladı: “Ben hizmet edilen değil, hizmet eden olmayı severim!” Bundan sonra kalkıp odun toplayarak bizzat hizmete katıldı...

2- Bir gün bir sepet hurma getirip: -Buyur ya Resulellah turfanda hur-

ma, dediler. Peygamberimiz, “Hurmalar oldu mu ki?” diye sordu. Hayır, olmadı; ama bizim bahçemiz sıcak bir dere içinde bu yüzden ilk hurma bizde erişir. Kimse yemeden size getirdik ki en önce siz yiyesiniz turfanda hurmayı. Peygamberimiz uzakta oynayan çocukları gösterdi, “Götürün bu turfanda hurmaları şu oynayan çocuklar yesinler. Ben komşularımın yemediğini yemem. Ne zaman komşularımız da hurma yemeye başlarsa işte o zaman ben de gönül rahatlığı içinde hurma yiyebilirim.” buyurdu.

3- Peygamberimiz yoksullara yardım etmeyi çok severdi. Yine bir gün davet ettiği muhtaçlara önceden hazırladığı yardımı sırayla dağıtmış, alanlar da dağılıp gitmişlerdi ki, tam o sırada bir başka yoksul uzaklardan koşarak gelip kendisine verilecek bir şey kalmadığını anlayınca üzül-müştü. Peygamberimiz üzülen bu yoksula, “Üzülme.” dedi: “Sana da bir çare bulabiliriz.” Bulduğu çareyi de şöyle açıkladı: “Buradan doğrudan Medine çarşısına git, ihtiyaçlarını satan dükkanlara gir, ne lazımsa al, sonra da de ki: “Mal benim, borç Resulüllah’ındır! Yeter ki çocuklarını sevindir, sen de üzülme!”

Adam ‘Olur mu böyle bir şey?’ demek isteyince, Efendimiz onu dükkanlara doğru yönlendirirken tembihini tekrarladı. “Unutma!” dedi, “Mal

benim borç Resulüllah’ın, diyeceksin. Mal sana, ödemesi bana ait olacaktır.” buyurdu.

4- Peygamberimiz faydalı icat ve teknolojik buluşlar kim tarafından bulunursa bulunsun sahip çıkılıp Müslümanların hizmetinde kullanılmasını ısrarla tavsiye ederdi.

Bir gün bir sahabesi Şam’daki Hıristiyanlardan aldığı içi zeytinyağı dolu bir kandili getirip mescide asmıştı. O günlerde Müslümanlar Medine’de böyle bir kandili henüz yakmamışlardı. Gelen cemaat bunu Şam’daki Hıristiyanlardan aldığını öğrenince, ‘Müslümanların mescidine Hıristiyan’ın yaptığı kandili mi asıyorsun? Resulüllah gelince seni azarlar’, demeye getirmişlerdi.

Az sonra Efendimiz (sas) gelip dumansız, külsüz yanıp ışık veren kandili görünce, ‘Kim getirdi bunu?’ diye sordu. Oradakiler getireni göstererek “Şam’da Hıristiyanlardan alıp getirmiş.” dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz kandili getiren sahabesine tebessümle bakarak şöyle dua etti: “Sen bizim mescidimizi aydınlattın, Allah da senin kabrini aydınlatsın!” Sonra da sözlerine şunu ekledi: “İnsanlığa faydalı olan şeyler müminin kaybettiği malı gibidir. Nerede ve kimde bulursa bulsun hemen sahip çıkarak getirip Müslümanların istifadesine sunmalıdır!”

EFENDİMİZ(S.A.S) DEN ÖRNEK DAVRANIŞLAR

Nasıl Bir Görünüşü Vardı?

Resul-i Ekrem (s.a.s.) uzuna ya-
Rkın orta boylu. İnsanlar arasın-
da hoş ve güzel sayılacak ölçüde irice
başlı, bedeninin rengi kırmızımtırak
nurani beyaz idi. Burnunun iki kaşın-
nın birleştiği tarafı orantılı bir şekil-
de yüksekçeydi. Gözleri siyah, kaş-
larının arası az aralık, sakalı sıkçaydı.
Omuzlarının arası genişçe, omuz
başları geniş, elleri ayakları kalınca,
saçları kumral olup, düz ile kıvrıkcık
arasında idi. Peygamberimizin
(s.a.s.) saçları genellikle kulak
yumuşağına kadar uzanmak-
taydı. Saçını iki yana doğru
ayırarak tarardı, saç sakal
bakımını ihmal etmez,
gereklikçe yapardı. İki
kürek kemiği arasın-
da peygamberlik
mührü vardı.
Peygamber
Efendimiz
(s.a.s.) rengi
görünmeyen ve
başkalarını rahat-
sız etmeyen (rey-
han çiçeği gibi) güzel
kokular ikram edilince
severek kullanırdı.
Rahatsız edici ölçüye va-
ran bir aşırılıkta gülmezdi.
O'nun gülmesi tebessümdü.

Nasıl Yemek Yardı?

Peygamberimiz (s.a.s.) yemekten
P önce ellerini, yemekten sonra
hem ellerini hem de ağızını yıkardı.
Yemeğe besmele ile başlar, bitirdi-
ğinde elhamdülillâh derdi. Sofrada

çöpe atılacak herhangi bir yemek ya
da ekmek artığına müsaade etmez-
di. Yemek devam ederken müsaade
almaksızın kalkılmasını doğru bul-
mazdı. Karnını tika basa doldur-
mazdı. Herhangi bir yemeği beğen-
memelik etmezdi; arzu ederse yer,
etmezse yemezdi.

Nasıl Giyinirdi?

Peygamber Efendimiz, elbisesi-
nin temiz ve tertipli olmasına
önem verirdi. Giyiminde titizdi,
dağınıklıktan hoşlanmazdı. Yeni bir
elbise giydiğinde Allah'a hamdeder,

mümkün mertebe göze batan çiğ
renkte elbiseler giymekten kaçınırdı.

Elbisesiyle övünmez, bu konuda
lüks ve israfa kaçmazdı. Çünkü O'na
göre elbise, "Sıcak ve soğuktan ko-
runmaya, toplum içine girmeye ve
hizmete vasıta" idi.

İnsanlara Nasıl Davranırdı?

Peygamber Efendimiz (s.a.s.)
İnsanlara karşı hoşgörülü ve
alçakgönüllü davranırdı. Bir gün
Ashâb-ı Kirâm'dan Abdullah b. Yusr
Hazretleri, Peygamber Efendimizi
(s.a.s.) ziyarete gelmiş, huzuruna
girince titremeye başlamıştı. Bunu
gören Peygamberimiz (s.a.s.):
- Arkadaş, titreme! Ben kral değilim,
Kureys'ten kuru ekmek yiyen bir
kadının oğluyum demişti.

Bir Şey İsteyenlere Ne Der- di?

Her konuda Müs-
lûmanlara örnek
olan Peygamberimiz
(s.a.s.) kuşkusuz cömert-
likte de örnekti. Bazen
kendisine gelen bir yoksulun
ihtiyacını karşılayacak imkâna
sahip değilse ve gerçekten de
yoksulun ihtiyacının o sırada he-
men karşılanması gerekiyorsa onu
çarşıya gönderirdi. O kişiye ihtiyacı
olan şeyleri satın almasını ve borçlu
olarak da kendi adının yazdırılma-
sını tembih ederdi. Daha sonra da
imkânı olduğunda o borcunu öder-
di. Bir insanın ihtiyaçlı hâli devam
ediyorsa ona tekrar yardım etmek-
ten haz duyardı.

bu yeni giysinin hayra vesile olma-
sını dilerdi.

Hız. Peygamber (s.a.s.), "Rengi ha-
fif bozuldu, boyasını hafif attı." diye
herhangi bir elbiseyi giymemez-
lik etmez, israfa kaçmazdı. Ancak,

Ağaca Taş Atan Çocuğa Ne Demişti?

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), yanlış bir işten dolayı çocukları azarlamaz, sadece yapılan işin yanlış olduğunu uygun bir ifade ile söylerdi. Rafi adlı bir zatin çocukken başından geçen bir olay bu konuda güzel bir örnek sayılır. Bu zat şöyle anlatır:

Henüz çocuk iken bir hurma ağacı taşlamıştım. Beni Peygamber Efendimize (s.a.s.) götürdüler. Buyurdu ki, “Ey oğulcuğum! Hurmayı niçin taşladın?” Ben, “Karnım açtı, yemek yemek için bunu yaptım.” deyince Peygamber Efendimiz (s.a.s.), “Yavrum, acıktığın zaman bir daha hurmayı taşlama, kendiliğinden altına düşenlerden ye!” buyurdu. Sonra başımı okşadı ve: “Allah’ım! Bu yavrunun karnını doyur.” diye dua etti.

Neden Ağlamıştı?

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), Hudeybiye Umresinde Mekke’ye giderken annesinin mezarının olduğu yer olan Ebva’ya uğramıştı. Cenâb-ı Allah’tan izin isteyerek annesinin kabrini ziyaret etti. Ziyaret sırasında kabri eliyle düzeltti, teessüründen (üzüntüsünden) ağladı. Peygamber Efendimizin (s.a.s.) ağladığını gören Müslümanlar da ağladılar. Bu sırada, niçin ağladığını soranlara, Peygamber Efendimiz (s.a.s.), “Annemin benim hakkımda şefkat ve merhametini hatırladım da ağladım.” cevabını verdi.

Şaka Yapar mıydı?

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), sürekli, insanların arasında ve onların hizmetindeydi. Güler yüzlü olup herkesle diyaloga açıktı. Bu sebeple O, kindarlık oluşturan, kırıcı şakaları doğru bulmazdı. Buna karşılık, bu tür olumsuzlukları içermeyen şakaları kendisi yaptığı gibi ashabının da birbirine yapmasına engel olmazdı.

Ağlayan küçük kıızı evine götürdü

Akşam vaktiydi. Gündüzün yakıcı sıcağı, yerini serin rüzgârlara bırakmıştı. Küçük bir kız çocuğu ağlıyordu, Medine’nin akşama bürünmüş alacakaranlıkları yollarında... Korkuyla burkulan yüreğinden, yalnızlığın damlaları düştü küçük avuçlarına.

Ağlayan küçük çocuğu gördü İki Cihan’ın Güneşi Peygamberimiz (sas). Şefkat dünyasındaki küçük

yavrunun a c i s i düştü. He-men yanına gitti. Merhametle kuşatıp, sevgiyle saran bakışlarıyla sordu:

“Niçin ağlıyorsun yavrum?”

Çocuk ağlama sebebini anlattı:

“Ev sahibim bana un almam için iki gümüş vermişti, kaybettim!”

Belli ki küçük kız hizmetçiydi.

Kaybettiği paralardan dolayı kendisine kızılacağını veya dövüleceğini sanmakta, eve gitmeye korktuğu için de ağlamaktaydı.

Peygamberimizin o gün, on gümüş parası vardı. Bunlardan dördü ile sabah kendisine bir gömlek satın

almıştı. Tam evine gelmişti ki, bir fakir kapıda gömleğini beğenip istemişti. Peygamberimiz (sas) de yeni aldığı gömleği o fakire vermişti. Geri dönüp, dört gümüş kendisine bir gömlek daha almıştı. Düşündü, geride iki gümüşü daha vardı. Kızın kaybettiği kadardı hem de...

Küçük kıza:

“Ağlama yavrum!” diyerek iki gümüşü yalnızlığın soğukluğu hissedilen küçük avucuna koydu.

Çocuğun ağlaması yine durmamıştı. Bu defa da geç kaldığı için eve gitmeye korkuyor, dövülme endişesi yaşıyordu.

Çocuğun halini anlayan Peygamberimiz, küçük kızın elinden tuttu ve onu evine götürdü.

Kapıda ev sahibine selam verdi.

Kapı açılmıyordu.

Selamı tekrarladı.

Kapı ancak üçüncü selamdan sonra açılmıştı.

Peygamberimiz ev sahibine sordu: “Selamımı duymadınız mı?”

Ev sahibi dedi:

“Duyduk, ama selamınızın artması ve sesinizin daha çok duymak için açmadık.”

Ev sahipleri akşamüstü kapılarında Peygamber’i görünce şaşırılmışlardı. Bu ne büyük mutluluktu! Bu ne büyük bir sevinçti!

Sevinçten şaşkın ev sahibine, Peygamberimiz çocuğu göstererek buyurdu:

“Geç kaldığı için korkuyor. Sakın onu dövmeyin!”

Ev sahibi, sevincin verdiği şaşkınlığı üzerinden atarak karşılık verdi Sevgili Peygamber’ine:

“Ey Allah’ın Resülü, evimizi şeref lendirmenize vesile olan bu kıızı, şahit olun ki, azat ediyorum.”

Peygamberimiz o kadar sevindi ki, ellerini açtı, Allah’a şükretti:

“Ya Rab, verdiğin bu on gümüş ne bereketliymiş! Hem beni ve bir yoksulu giydirdin, hem de bir esiri hürriyetine kavuşturdun...”

18. DERS

Sünneti Seniyye Nedir

Sünnetin sözlük anlamı, “yol, gidiş, tabiat, prensip, kanun” demektir. Terim anlamı ise, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) söz ve fiillerinin ve takrirlerinin tümü mânâsına gelir. Takrir, bir konuda sükût etmekle o işi reddetmemek demektir. Hadis-i Şerifler, âyetleri açıklarlar. Ayetlerde kısa ve öz olarak beyan edilen İlahî maksatları izah ederler. Kuranda yer almayan bir konuda ise hüküm ortaya koyarlar.

“Namaz kılın!” emri öz hâlinededir; ayrıntısı ise hadislerle bırakılmıştır. Namazların rekât sayıları, kılınma biçimleri âyette ayrıntıları ile verilmiş değildir. O halde, sünnet olmasaydı, “Namaz kılın!” emri nasıl yerine getirilecekti? “Ben namazı nasıl kılıyorsam siz de öyle kılın.” Hadis-i Şerif.

Aynı şekilde, “Zekât verin!” emrinin de ayrıntısı hadis-i şeriflere göre belirlenmiştir.

Her maksada farklı yoldan gidilir. Zengin olmanın yoluyla, alim olmanın yolu birbirinden ayrıdır. Birincisinde, ekonominin kendine has kurallarına harfiyen uyulacak ve bu sahada muvaffak olmuş

kimseler taklit edilecektir. İkincisinde ise, ilim sahasında söz sahibi zatlara talebe olunacaktır.

İlahî hakikatlere ermek de, ancak, bu sahanın yetkili ve vazifeli olan zatların izinden gitmekle mümkün olabilir.

Sünnete tâbi olmayı Allah sevgisinin şartı olarak takdim eden bir âyet-i kerime: “De ki, Allahı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayan ve esirgeyendir.” (Al-i İmran Sûresi, 31)

Resulullah Efendimiz (a.s.m.), Allahın sevdiği ve razı olduğu örnek insandır. Ona uymayan kimsenin Allah sevgisi, sözde kalmaya mahkûmdur. Hakikat bu iken, sadece âyetle amel etme vehmine kapılarak sünnetten yüz çevirmek, Allahın sevdiği zata benzemeyi terk etmek demektir.

Kuranı anlamaktan maksat onu yaşamak ve yaşatmaktır. Bu noktada, en büyük rehber Allahın Resulüdür (a.s.m.). Bu gerçeği bizzat Kuran âyetlerinden okuyalım:

“Peygamber size neyi verdiyse onu alın, Ve size neyi yasakladıysa ondan da sakının. Allahtan korkun, çünkü Allahın azabı çetindir.” (Haşir Sûresi , 7)

“O, kendiliğinden konuşmaz. Onun konuşması ancak indirilen bir vahiy iledir.” (Necm Sûresi, 3-4)

“Kim Resule itaat ederse, Allaha itaat etmiş olur.” (Nisa Sûresi,80)

İttiba-ı sünnet denilince, Allah Resulünün (a.s.m.) izinden gitmeyi ve böylece her konuda istikamet üzere olmayı anlıyoruz.

Şimdi, kendi nefsimize şu soruyu soralım: Bir mümin, asr-ı saadete kavuşsaydı ne yapacaktı? Elbette ki, Allah Resulünü (asm.) her husta adım adım takip edecekti. Öyle değil mi?

İşte bugün, Onun (asm.) sünnetlerine harfiyen uymak da aynı mânâyı taşır.

“İçinizde Allahı en çok seven benim. Ve Ondan en fazla da benim korkarım.” Hadis- Şerif

Sünnet-i seniyyeye tâbi olmak

Peygamberimiz'in (sas) söyledikleri, tasdik ettikleri, yaşadıkları bunların bütününe birden sünnet-i seniyye denir. Elbette Peygamber Kur'an'a tabidir, dolayısıyla Kur'an'a tabi olmak sünnet-i seniyyeye ittiba ile olur. Sünnet-i seniyyeye ittiba etmek isteyen, Peygamber'imiz nasıl giyinmiş, nasıl yemiş, nasıl yaşamış bu soruların bütününe cevap bulur ve yapmaya gayret ederse sünnet-i seniyyeye ittiba etmiş olur. Adetini ibadete tahvil etmek, yani adetlerimizi İslam'a uydurmak, huyumuzu İslam'a uydurmak, prensiplerimizi İslam'a uydurmak, yaşayışımızı İslam'a uydurmak sünnet-i seniyyeye ittibadır. İnsanları yaratan Allah (cc) cennet gibi dünyayı cehennem etmememiz için sünnet-i seniyyeye ittibayı emretmiştir

Peygamberimizi görebilmek

Her gün Efendimiz'le (sas) birlikte olmak istiyorsak, onun sünnetlerini ihya etmeye çalışalım. Böylece onunla manevi bir irtibat kurabiliriz.

Her insan yaratılışı gereği önce kendi nefsinin sever, sonra diğer sevdiklerini sıraya alır. Ancak bu sıralamadan, biri müstesnadır. O da, Allah'ın Resulü Efendimiz aleyhissalat-ü vesselam'dır. Bizler O'nu kendi nefsimizden de önce sever, nefsimizi O'ndan sonraya bırakırız. Bu, bizim Müslümanlığımızın da bir gereğidir aynı zamanda. Ancak O'nu savunmak için de O'nun şanına gölge düşürecek vurucu, kırıcı tutum ve tavırlara asla girmez, aleyhte kullanılacak istismar malzemeleri verecek, kurulan tuzaklara düşmeyi de meşru bulmayız...

İrşat kitaplarımızda, Peygamber sevgisinden şahısların davranışlarına

akseden bazı tezahürler nakledilir.

Önce maneviyat büyüklerimizden Ebul Hasan Harkani'yi dinleyelim Harkan Camii'ndeki kürsüsünde.

Az fakat öz konuşmasıyla da bilinen Bistam'ın büyük velisi Harkani:

- Ey Müslümanlar! diyor, günlük hayatınızı Peygamberimizle birlikte yaşamayı arzular mısınız?

Bütün gün boyunca O'nunla beraber olmayı ister misiniz?

Hep birlikte feryat ediyorlar:

- İstemez olur muyuz? O'nunla birlikte olmak, bizim hayatımızın hedefidir. Ama nasıl olacak O'nunla birlikte olma? Bu mümkün olmaz ki?

Büyük veli şöyle açıklıyor gün boyu Peygamberimiz'le birlikte olmayı:

- Günlük hayatınızı herhangi bir günaha bulaşmadan tamamlarsanız, şükürler olsun bugün ben Peygamberimiz'le birlikte idim gün boyu, diyebilirsiniz. Çünkü Peygamberimiz de günlük hayatını günahsız tamamlıyor, günahsız tamamlayan insanlarla birlikte olacağını da bizlere haber veriyor! Öyle ise ilk meseleniz, günlük hayatınızı günahlara bulaşmadan tamamlamak olmalı, böylece gün boyu Peygamberimiz'le birlikte olmayı günün başında niyetlenerek hedef almalısınız...

Efendimiz(s.a.v) bizimle beraber Peygamber aşığı yoksul adam, rüyasında Peygamberimiz'i görür ve sıkıntı içindeki halini arz eder. Efendimiz buyurur ki:

- Sabah erkenden kalkıp Hekim Ali Paşa'ya git, Ben'den selam söyle, sana yüz altın versin. Rüyana inanmazsa, perşembe akşamları okuduğu Yasin-i Şerifi'ni geçen perşembe okumadı, onu da hatırlat, Yasin hediyesini beklediğimi de söyle.

Sabah namazdan sonra Hekim Ali Paşa'nın kapısını çalan yoksul adam rüyasını aynen anlatır:

- Paşam, der, bu gece rüyamda Efendimiz'i gördüm, 'Ali Paşa'ya Ben'den selam söyle, sana yüz altın versin.' dedi. 'İnanmazsa, her perşembe okuduğu Yasin'i de geçen perşembe okumadı, onu da beklediğimi hatırlat.' dedi.

Ali Paşa heyecanlıdır. "Bir daha anlatır mısın?" der.

Adam: "Efendimiz'in selamı var..." diyerek bir daha anlatır. Ama paşanın eli cebine bir türlü gitmez de, "bir daha anlatır mısın?" diye tekrar eder. Efendimiz'in selamı var, diyerek bir daha anlatır yoksul adam.

Paşa bir daha, bir daha diye tekrarlayınca:

- Paşam der, vermeyeceksen verme, neden bir daha anlatır mısın? diye tekrarlatıp duruyorsun?..

- Evladım, der Paşa. Tekrarladığın her selam benim için o kadar kıymetli ki her bir selama 100 altın paha biçiyorum. O'nun selamının her birine 100 altın feda olsun. Yedi defa selamı var dedin, yedi yüz altın kazandın, var gönül hoşluğuyla harca yedi yüz altını.. diyerek altınları Peygamber'i rüyasında görece kadar peygamber aşığı yoksulun avucu içine bir bir sayar, bundan sonra da ekler:

- Bir daha görüşecek olursan, yeni selamlarını ve emirlerini beklediğimi de söyle. Ne emrederse başım gözüm üstüne yerine getirmeye hazır bekliyorum burada...

Evet, biz Müslümanlar Peygamberimiz'i kendi nefsimizden de fazla severiz. O sevgi her birimizin davranışlarına işte böyle farklı güzelliklerle akseder. Ama O'nun şanına layık olmayan vurucu, kırıcı tepkilere girmez, sevgiyi değil düşmanlığı artıran korkutucu görüntülere yönelmeyiz. Böylece kurulan tuzaklara düşmeyecek kadar da basiret sahibi olduğumuzu ispat ederiz.

GÖNDEREN KİM

İslâm'ın büyük kumandanı Halid Bin Velid Hazretlerinden, Efendimiz'i (s.a.v) anlatmasını istemişler.

- Bu hususta son derece acizim, demiş. Israr etmişler.

- Gönderilen, gönderenin şanına lâyık olur. Onu gönderen Allah (c.c) olduğuna göre, ötesini siz anlayın, buyurmuş.

Öyle bir sultanın, ebedî ziyafet sofrasının davetçisi elbette o davetin ihtişamına lâyıktır. Cevherden anlayan sarraf gibi, Ona en yakınından bakanlar, Onu tarifte düştikleri aczi itirafla Onu en güzel şekilde anlatmışlar.

HAYA ETTİM

İmam-ı Malik Hazretleri bir gün İcamide vaaz veriyor, Peygamber Efendimizi (s.a.v) anlatıyormuş. Kürsüden inince talebelerine:

- Evlâdım, beni bir akrep ısırды, demiş.

- Ey İmam! Hiç hareket etmedi, hiç hissettirmediniz, demişler.

- Efendimiz'in (s.a.v) kürsüsünde, Onu anlatırken değişik hareketlere girmekten haya ettim, demiş.

* * *

Onlar Efendimiz'e karşı bu denli hassas olmasa idiler, bizler ona karşı edebini gereğini bilemeyecektik, Arabistan gibi hareketli bir memlekette, zehirleri çok şiddetli olan ve insanı komalık eden akreplerin ısırması karşısında bile, edebini nezaketini kımıldamayacak kadar korumak, Peygamber'e duyulan delicesine sevginin neticesidir. Evet O Zat (s.a.v),

yakından tanıyanlar tarafından böyle seviliyordu.

PEYGAMBERLİK SEMASI

Hz. Musa, miraçta Peygamber Efendimize (s.a.v), "Ümmetimden öyle insanlar gelecek ki, benden evvel gelseydi peygamberlik semasında görürdünüz." sözünü hatırlatarak, "Ya Muhammed (s.a.v), bu sözüne delil isterim" demiş.

Efendimiz, İmam-ı Gazali Hazretlerini çağırmış, o ruhanî-yeti ile temessül etmiş. Hz. Musa, "Sen kimisin?" diye sormuş. İmam-ı Gazali, "Abdullah oğlu, Ahmet oğlu" diyerek bütün şeceresini saymış ve sonunda "Gazali" demiş. Hz. Musa: "Niçin bu kadar uzattın, baştan söyleseydin ya Gazali" deyince, İmam-ı Gazali: "Ya Musa, Allah (c.c) Tür dağında sana "O elindeki nedir?" diye sorunca, sen hemen "Asadır" demedin, "Ya Rabbi ben bunu şuralarda kullanırım, bu şundan yapılı" diye anlattıktan sonra "Bu asadır" dedin" demiş. Hz. Musa, "Ben o zaman Rabbimle konuşuyordum, o konuşmayı uzatabilmek, o fırsatı değerlendirmek için öyle söyledim." diye cevap vermiş. İmam-ı Gazali: "Ya Musa, sen öyle bir fırsatı değerlendirmek için sözü uzatırsın da, ben Allah'ın ulül azm bir peygamberi ile konuşma şerefine ermişken hiç sözü kusa tutar mıyım?" deyince Hz. Musa, "Ya Muhammed, sözünde haklıymışsın." demiş.

* * *

Allah, o büyükleri tanımaya, onlara karşı haddini bilmeye, onların yollarına ve yaptıkları hizmetlerde onlara yardıma insanımızı ve insanlığı muvaffak eylesin.

HALİT BİN VELİD

İslâm'ın büyük kumandanı Halid Bin Velid'in, savaşın kızıştığı

hengamede başındaki sarığına bir mızrak ucu değmiş ve sarığı miğferi ile beraber düşman saflarının arasına doğru yuvarlanmıştı. Her şeyi bırakıp sarığın peşinden koşmaya başladı. "Ey kumandan, kendini tehlikeye atıyorsun!" dediler. "Ne ehemmiyeti var?" dedi, "Yıllardan beri sarığımın içerisinde Resul-ü Ekrem'e (s.a.v) ait üç tane kıl taşıyordum, düşmanın eline geçer diye korktum."

* * *

O büyük kumandan, Hz. Muhammed gibi bir Peygam-ber'e sevginin ve saygının gereğini ders veriyor, onu delicesine seviyor, canından aziz bildiğini bu hâdise ile bir kere daha gösteriyordu. Belki de zaferlerinin ötesinde Ona ait bir parçayı taşıyor olmanın lutfunu görmekteydi. O sevgi ve alâka olmasa idi, Ona (s.a.v) ait asar bugüne kadar muhafaza edilemezdi.

AMR İBN-İ AS

Amr İbn-i As, İslâm'ın siyasî ve askerî bir dehasıdır. Ölüm anı yaklaşmış, son soluklarını alıp vermektedir. Bir aralık yanındaki çıkından bir şey çıkarma telâşına düşer. Başında takvası ve ilmi ile meşhur oğlu Abdullah beklemektedir. "Babacığım, nedir bu telâşınız, endişeniz?" diye sorar. Akli ile akıllıların pabucunu dama atan büyük deha şu cevabı verir: "Oğlum, bu çıkımın içerisinde Efendimiz'e ait birkaç parça kıl taşıyordum. Onu dilimin altına koyarak Rabb'immin huzuruna gitmek istiyorum. Ta ki hesabımı daha kolay vereyim."

* * *

Hz. Muhammed'i (s.a.v) bu büyük dimağların bakışlarında yakalamaya çalışmak, güneşi asırlar arkasından anlamaya çalışan insanımızın onu daha iyi tanımasına vesile olacaktır.

PEYGAMBER'E SAYGI

Hz. Ömer Efendimiz, bir gün Cuma namazına giderken yanından geçtiği bir evin damından üzerine kan damlar. O da üzerine kan damlayan oluğu söker, atar. Evine gider. Elbisesini değiştirip, tekrar yetişir. Namaz kıldırıp, hutbesini irad ettikten sonra, "Cemaat, mü'minlere eziyet ediyorsunuz!" diyerek hâdiseyi anlatır ve "Ben de o oluğu söküp attım!" der. O, sözünü bitirir bitirmez, caminin içerisinde, "Ya Ömer, sen ne yaptın?" diye feryat eden bir ses duyulur. Bu sözü söyleyen, Hz. Ömer'in çok sevdiği arkadaşı, "Allah'ım! Bu peygamberin amcasının elidir, o el hürmetine bize yağmur ver!" dediği Hz. Abbas'tır. Ayağa kalkmıştır. "Ya Ömer! O dam benim damımdı. O oluğu da oraya Hz. Muhammed kendi elleri ile yerleştirmişti. Sen ne yaptın?" demektedir. Ömer Efendimiz'in de, "O koymuştu." sözünü duyduğu anda, dizlerinin bağı çözülür ve âdeti yıkılır. Der ki: "Ya Abbas, ben gidip o damın dibinde başımı yere koyacağım ve sen de benim başıma basarak o oluğu tekrar yerine koyacaksın. Sen o oluğu yerine koymadan ben bu başımı yerden kaldıramam." Ve o paslı oluk yerine konur.

Hz. Muhammed (s.a.v), ashâbı içerisinde bu denli seviliyor, geride bıraktığı asarına karşı bu denli saygı duyuluyordu. Onlar bize böyle bir sevgiyi ders verirken, Onun eliyle yerleştirdiği paslı oluğun yerinden kaldırılması gibi bir meselede bile, iranlıyı ve Bizanslıyı dize getiren Hz. Ömer yerlere yıkılırken, bizler Efendimiz'in sinelerden sökülmesi, ahlakının unutturulması karşısında aynı hassasiyetin yüzde birini gösterememekteyiz. O ufku yakaladığımız gün, dünyada da ukbada da aynı

izzete ereceğiz demektir.

ÖNÜMÜZDE EFENDİMİZ

Yavuz, Mısır'ı almak için Sina çölünü geçecektir. O dönemde Mısır tahtında Tomanbay vardır. Yavuz'un Tih çölünden topları ile geçemeyeceğini ve karşısında perişan olacağını ummaktadır. Çöl, akrep, yılan ve sivrisineklerle doludur. Gündüz 40 dereceyi bulan sıcaklık, gece sıfırın altına düşmektedir.

Ulu Hakan, ordusunu peşine takmış, kızgın kumların üzerinde müthiş bir edep ve tevazu ile yürümektedir. Bakışları bir noktaya mihlanmıştır. Âdeti çölde sonsuzluğa açılan bir izi takip etmektedir. Herkes asker manevî kuvvet olsun diye böyle davrandığını sanmaktadır ama, asker saatlerdir yürümekten yorgun düşmüştür. Vüzera:

- Hünkârım atınıza binseniz, deyin-ce...

- Görmüyor musunuz? Resulullah Efendimiz (s.a.v) önümüzde yürürken ben nasıl ata binerim! der. Yüreğinde müthiş bir vecd ve coşku, gözlerinde rahmet bulutları gibi yağ vardır. Hâdisi duyulduğunda askerinin gözyaşlarıyla gökten şakır şakır yağın rahmet birbirine karışır. Ve o korkunç Tih çölü on üç günde geçilir. Hâlâ sırrı çözülememiş ve rekoru kırılmamıştır.

* * *

Bu güne kadar, Onun adına yola çıkan her kervanın önünde O vardır. Ümmetini hiçbir zaman yalnız bırakmamış, dertleriyle müteallim, sevinçleriyle mesrur olmuştur. Daha dünyaya geldiği günlerde Necip Fazıl'ın "Gülüyor, göklerle kanı kaynaşık" dediği Şanı Yüce Peygamberin yolundan yürüyen ve sonsuzluk

kervanını temsil eden bütün büyüklerin de hep göklerle kanı kaynaşık olmuştur. Zaferlerin arkasında o ikram ve o kerim el vardır, insanlar vazifelerini yapmalı, ötesine karışmamalıdır.

KİM BÜYÜK

Şems-i Tebrizi Hazretleri bir Şhanın kapısında otururken, Mevlâna Hazretleri'nin geldiğini gördü. Mevlâna, bir katıra binmiş Pamukçular medresesinden geliyordu. İki yanında öğrencileri yürüyordu. Birdenbire Şems-i Tebrizi yerinden kalktı, Mevlâna'nın önüne koştı, katırın gemini sınıksız yakaladı ve:

- Ey dünyanın maddî ve manevî ilim hazinelerinin sarrafı, söyle! Muhammed Hazretleri mi (s.a.v), yoksa Bayezid-i Bestami mi büyüktür?" dedi. Mevlâna:- Elbette ki Muhammed Mustafa (s.a.v) bütün peygamber ve velilerden efdal ve büyüktür, buyurdu. Şems-i Tebrizi:

- Hz Mustafa: "Ya Rabbi; sen her türlü eksiklikten münezzehsin. Biz seni hakkıyla bilemedik" buyurduğu hâlde, Bayezid: "Ben kendimi her türlü eksiklikten arındırdım, benim şanı büyüktür, sultanlar sultanı benim diyor" dedi.

Bu soru karşısında Mevlâna katırdan indi. Bir çılgık attı. Kendinden geçmişti. Bir saat kadar sonra kendine gelince:

- Bayezid merhaleler aştı, bir noktaya ulaştı, ulaştığı yerde başı döndü, kendinden geçti ve bu sözü söyledi. Halbuki Hazreti Muhammed (s.a.v) onun aştığı merhaleden her gün yetmiş tane aşyordu, fakat yine de başı dönmüyordu, buyurdu.

Sonra, Şemseddin'in elinden tuttu ve yaya olarak kendi medresesine götürdü.

Günlük Hayattaki Önemli Sünnetler

1. Dişleriyle koparmış olduğu lokmayı yemeğe batırmamak.
2. Mecbur kalmadıkça sokaklarda yemek yememek.
3. Yemeğe besmele ile başlamak, Allah'ın sonsuz ikram ve nimetlerini tefekkür ederek yemek, sonunda da hamd etmek.
4. Yemekte tabağın kendi önümüze gelen tarafından yemek.
5. Yerde bir sofraya bezinin üstünde yemek. İhtiyaç olduğu takdirde masada da yenilebilir.
6. Yemeğe sofradakiler ile beraber başlamak.
7. Acıkmadıkça yememek, tam doymadan yemeği bırakmak.
8. Tabağa az yemek koydurtup artık bırakmamak.
9. Sofrada sağ dizi dikip, sol dizi yere yatırmak.
10. Selamı yaymak. Selam, kelamdan önce gelir.
11. Eve girince ilk söz ev halkına selam vermek olmalıdır.
12. Selamla birlikte samimiyetle, tebessüm ederek sarılmak.
13. Hediyelenmek ve gelen hediyeye aynıyla veya daha güzeliyle karşılık vermek.
14. Az gülmek, gülünce kahkaha ile değil, tebessüm ederek gülmek. Mütebessim olmak.
15. Çoğu zaman susmak, tefekkür etmek, ihtiyaç olunca konuşmak.
16. Tane tane, orta bir ses tonuyla konuşmak. Çok mühim şeyleri üç defa tekrar etmek.
17. Konuşmaya Allah'ın adıyla başlamak ve Allah'ın adıyla bitirmek.
18. Nefsi ve dünyalık bir şey için öfkelenmemek. Bir hak zayı olduğunda ve uhrevi meselelerde, Allah ve din hakkı için öfkelenmek.
19. Doğru sözle şaka ve mizah yapmak.
20. Boş işler (malayani) ile iştigal etmemek.

21. Uyku için yatınca önce sağ tarafına yatmak, sağ yanağını sağ avucunun içine koymak ve o günün muhasebesini yapmak.
22. Yüyükoyun yatmamak.
23. Yatağa girdiğinde avuçları açık olarak birleştirerek İhlas, Felak ve Nas surelerini okuyup avucunun içine üfleyp sonra bütün vücudunu sıvazlamak, bunu üç defa tekrarlamak.
24. Beyaz giymek.
25. Mest giymek.
26. Ayakkabı giyerken önce sağdan başlamak, çıkarırken de önce soldan çıkarmak.
27. Takke ve sarıkla başı kapatıp namazı öyle kılmak.
28. Soğan ve sarımsak kokusuyla mescid ve meclislere yaklaşmamak.
29. Üzerinde kudsi kelimeler ve ayetler yazılı eşya ile tuvalet ve pis yerlere girmemek.
30. Misafire elinde bulunandan ikramda bulunmak. Misafir ve ziyaretçileri temiz bir kılık kıyafetle karşılamak.
31. Aksırınca sesi az yükseltip, "Elhamdülillah" demek. Böyle diyene de "Yerhamükellah" demek. Bize dediklerinde "Yehdina ve yehdikümüllah" diye cevap vermek. Bu üç kadar böyle mukabele şeklinde devam edebilir. Üç defadan fazla aksıran olursa, nezleden aksırmıştır ve mukabele gerekmez.
32. Esnemeyi mümkün olduğu kadar gizlemek. Ağzı elle kapayarak gidermeye gayret etmek. Namazda iken esneme gelirse, ayakta ise sağ elin, diğer hallerde ise sol elin tersi ile ağzı kapatmak münasip olur.
33. Davete icabet ve hediyeyi kabul etmek.
34. Kapıyı üç defa vurmak, cevap verilmezse geri dönüp gitmek.

"Kim o?" diye sorulduğunda, "Benim." dememek,

- kendimizi açık bir şekilde tanıtmak, maksadımızı belirtmek. Kapının tam karşısında durup içeriye gözleme durumunda bulunmamak.
35. İnsanların istifade ettiği gölgeliklere, yol ve yol kenarlarına, çeşme ve pınarlara bevletmemek, pisletmek ve de tükürmemek. Hadiste, bunu yapanların lanetlenmesinden korkulacağı bildirilmiştir.
 36. Büyük ve umumi banyolarda peştamal kullanılmalı.
 37. Mümkünse her abdest alısta misvak kullanmak.
 38. Cömertlik. "Cömert Allah'a yakın, cimri ise Allah'a uzaktır. Cömertlik kökü cennette olan bir ağacın dünyaya sarkmış dalıdır. Kim o dala tutunursa o dal onu cennete çeker."
 39. Ölmüş kimseleri hayırla yad etmek.
 40. Mevtanın ardından yüksek sesle ve çırpınarak, saç baş yolarak ağlamamak. Böyle yapmak kadere itiraz ve Cenabı Hakkın takdirini itham etmek olur. Ayrıca bu mevtaya iyilik değil azaba vesile olur.
 41. Hasta akraba, dost ve arkadaşları ziyaret etmek. Onlara teselli ve ümit vermek. Ziyareti uzun tutmamak. Hastanın hoş gitmeyecek hallerini başka yerde anlatmamak.
 42. Sıla-i rahimde bulunmak. "Ak-rabayla alakayı kesen bir kimsenin bulunduğu meclise Allah'ın rahmeti inmez."
 43. Zemzem suyunu hürmeten ayakta ve kıbleye karşı dönerek içmek.
 44. Anne-babaya itaat etmek, onlara ihsanda bulunmak, kalplerini kırmamak ve hayır dualarını almak

19.
DERSKutsal Kitaplar
Kitaplara İmanAllah Tarafından Gönderilen
Kitaplar

Kitaplara iman, Allah tarafından bazı peygamberlere kitaplar indirildiğine ve bu kitapların içeriğinin tümüyle doğru ve gerçek olduğuna inanmak demektir. Yüce Allah Hz. Peygamber'e, "İşte onun için sen (tevhide) davet et ve emrolduğun gibi dosdoğru ol. Onların heveslerine uyma ve de ki: Ben Allah'ın indirdiği kitaba inandım ve aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum..." (eş-Şûrâ 42/15) diye hitap etmiş, müminlere de "Ey iman edenler, Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman ediniz. Kim Allah'ı, melekelerini, kitaplarını, peygamberlerini ve kıyamet gününü inkâr ederse tam mânasıyla sapmıştır" (en-Nisâ 4/136) buyurarak, kitaplara inanmanın bir iman esası olduğunu belirtmiştir. İslâm'da iman esasları birbiriyle bağlantılı ve birbirinden ayrılmaz olduğu için kitaplara iman diğer esaslardan ayrılmaz. Allah'a inanmak, bizi O'nun birer yol gösterici olan peygamberler gönderdiğini kabul etme sonucuna götürür. Peygamberlere iman da onların Allah'tan getirip tebliğ ettiklerini tasdik etmeyi gerektirir. Peygamberlerin tebliğ ettikleri şeyler de Allah'ın kitaplarıdır.

Her ilâhî kitap bir peygamber aracılığıyla gönderilmiştir. Kendisine kitap

indirilen peygamber de, ondaki emir ve yasakların uygulanmasını göstermiş ve bunların yaşanabilir olduğunu ortaya koymuştur.

İlâhî kitaplar konusu Allah'ın kelâm sıfatı ile ilgilidir, bu sıfatın eseridir. Peygamberlerine vahiy yoluyla bildirdiği mesajının ortaya çıkmış şeklidir. Peygambere indirilen kitaplara ilâhî kitap denilmesinin sebebi, bu kitapların Allah tarafından gönderilmesi, söz ve içerik olarak onlarda hiçbir beşer katkısının bulunmamasıdır.

Bizler bugün kitapların şu andaki şekillerine değil, Allah'tan gelen bozulmamış şekillerine inanmakla yükümlüyüz. Çünkü ilâhî kitaplara inanmadıkça kişinin imanı gerçekleşemez. İlâhî kitaplardan bir kısmı tamamen kaybolmuş, bugün için elimizde ondan hiçbir şey kalmamıştır. Hz. İbrâhim'in sahifeleri böyledir. Tevrat, Zebur ve İncil ise zamanla insanların iyi veya kötü niyetli müdahaleleri sonucu değişikliğe ve bozulmaya uğramıştır. Allah'ın vahyettiği şekilde varlığını korumuş, hiçbir bozulma ve değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiş ve kıyamete kadar da bu özelliğini sürdürecektir olan yegâne kitap Kur'an-ı Kerim'dir: "Kur'an'ı kesinlikle biz indirdik. Elbette onu yine biz koruyacağız" (el-Hicr 15/9) âyetiyle Allah, insanlara Kur'an'ın ilâhî koruma altında bulunduğunu

ve kıyamete kadar değişikliğe uğramadan kalacağını bildirmektedir.

Kur'an-ı Kerim, kendinden önceki kitapları tasdik etmiş, fakat onların koymuş olduğu bazı hükümleri ortadan kaldırarak yeni hükümler getirmiştir. Mümin olabilmek için, Hz. Peygamber'e ve ona indirilen Kur'an'a uymayı ısrarla vurgulamıştır (bk. Âl-i İmrân 3/31; en-Nisâ 4/47; el-Mâide 5/15; el-En'âm 6/153; el-A'râf 7/3). Buna göre Ehl-i kitabın mümin diye nitelenebilmesi ve kurtuluşa erişebilmesi için Hz. Peygamber'i ve Kur'an'ın hükümlerini gönülden benimsemesi gerekmektedir. Peygamber göndermek ve kitap indirmek Allah için bir görev ve zorunluluk değildir. Fakat insanların peygamberlere ve kitaplara ihtiyacı vardır. Gerçi insan yaratılırken birtakım yeteneklerle donatılmıştır. Bu yetenekler sayesinde insan kendi gayretiyle kendisi, çevresi ve diğer yaratıklar hakkın-da bazı bilgiler edinebilir, birtakım gerçekleri kavrayabilir. Fakat bütün bunlar sınırlı ve kendi gücü oranındadır. İnsanın gücünü aşan hususlarda, yeterli olmadığı konularda ilâhî yardıma, vahye ve kutsal kitaba olan ihtiyacı ortadadır. İnsanın bu ihtiyacını en iyi bilen Allah, kuluna bir lutuf ve ikram olarak peygamberleri aracılığıyla kitaplar indirmiş ve yol göstermiştir.

İlâhî kitaplar indirildiği ümmet için Allah'ın hükümlerinin açıklandığı ilk kay-naktır. Dinin inanç esasları, amelî ve ahlâkî hükümleri, farz ve haramlar kitap ile belirlenir.

İlâhî kitaplar doğrudan Allah katından gelir. Bu bakımdan hem söz hem de mâna açısından Allah kelâmıdır. İlâhî kitapların hedefi ise insanlığı sapıklıktan kurtarmak, hidayete, iyiliğe, aydınlığa çıkarmak ve sonunda iki dünyada mutlu kalmaktır.

İlâhî Kitaplar

İlâhî kitaplar Allah kelâmı olmak bakımından aralarında farklılık bulunmamasına rağmen, hacimleri ve hitap ettikleri kitlenin büyüklüğüne göre, suhuf ve kitap olmak üzere ikiye ayrılırlar.

a) Suhuf

Sahife kelimesinin çoğulu olan suhuf, dar bir çevrede, küçük topluluklara, ihtiyaçlarına cevap verebilecek şekilde indirilen birkaç sayfadan oluşmuş küçük kitap ve risâlelere denilir. Kur'an-ı Kerim'de Hz. İbrâhim ve Mûsâ'ya indirilen sayfalardan bahseden iki âyet vardır (en-Necm 53/36-37; el-A'lâ 87/14-19). Bunun dışında Kur'an'da ve mütevâtîr hadislerde suhuf ile ilgili bir bilgi bulunmamaktadır.

Ebû Zer'den rivayet edilen bir zayıf hadise göre sayfaların sayısı 100 olup şu peygamberlere indirilmiştir:

Hz. Âdem'e 10 sayfa,
Hz. Şit'e 50 sayfa,
Hz. İdris'e 30 sayfa,
Hz. İbrâhim'e 10 sayfa

. Bugün bu sayfalardan elimizde hiçbir şey yoktur.

Suhufa göre daha hacimli ve kitap şeklinde olan ve evrensel mesajlar içeren

ilâhî kitaplar ise Tevrat, Zebur, İncil ve Kur'an olmak üzere dört tanedir.

b) Tevrat

Tevrat İbrânice bir kelime olup "kanun, şeriat ve öğreti" anlamlarına gelir. Hz. Mûsâ'ya indirilmiştir. Tevrat'a Ahd-i Atik ve Ahd-i Kadim de (Eski Ahit) denilir. Tevrat'ın aslının Allah kelâmı ve peygamberine indirdiği kutsal bir kitabı olduğuna inanmak her müslümana farz olup, bunu inkâr etmek kişiyi küfre düşürür. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de Tevrat'ın Allah'ın kutsal kitaplarından biri olduğu açıklanmıştır: "Biz, içinde doğruya rehberlik ve nur olduğu halde Tevrat'ı indirdik..." (el-Mâide 5/44).

Tevrat Hz. Mûsâ aracılığıyla İsrâiloğulları'na gönderilmiştir. Ancak onlar tarihte yaşadıkları sürgün ve esirlik dönemlerinde Tevrat'ın Allah'tan gelen şeklini koruyamamışlardır. Tevrat'ın asıl nüshası kaybolunca, yahudi din bilginleri tarafından kaleme alınan Tevrat nüshaları ortaya çıkmıştır. Bugün elde mevcut olan Tevrat tahrif edilmiş, bütünüyle ilâhî kitap olma özelliğini yitirmiştir.

c) Zebur

Kelime olarak "yazılı şey ve kitap" anlamına gelen Zebur, Hz. Dâvûd'a indirilmiş olan ilâhî kitabın adıdır. Bu konuda Kur'an'da şöyle buyrulur: "... Gerçekten biz, peygamberlerin kimini kiminden üstün kıldık. Dâvûd'a da Zebur'u verdik" (el-İsrâ 17/55).

Zebur, ilâhî kitapların en küçüğü olup, yeni dinî hükümler getirmemiştir. Bugün elde mevcut olan Zebur nüshaları, lirik söyleyiş ve ilâhilerden, Allah'a övgü ve hikmetli sözlerden ve birtakım nasihatlerden meydana gelmiştir. Mezmûrlar adıyla Eski Ahid'de yer almaktadır.

d) İncil

İncil kelime olarak "müjde, tâlim ve öğretici" anlamına gelir. Hz. İsâ aracılığıyla İsrâiloğulları'na indirilmiştir: "Kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak peygamberlerin izleri üzerinde, Meryem oğlu İsâ'yı arkalarından gönderdik. Ve ona, içinde doğruya rehberlik ve nur bulunmak, önündeki Tevrat'ı tasdik etmek, sakınanlara bir hidayet ve öğüt olmak üzere İncil'i verdik" (el-Mâide 5/46).

İncil'e, Allah'tan Hz. İsâ'ya indirildiği şekliyle inanmak imanın gereklerindedir. Fakat bugün İncil'in orijinal metni de diğer bozulmuş kitaplar gibi elde yoktur. Bozulmuş ve insanlar tarafından müdahaleye mâruz kalmış şekli vardır. İncil'e Ahd-i Cedid de (Yeni Ahit) denilir.

Bir müslümana önceki kutsal kitaplarda bulunan bir hususun haber verilmesi durumunda; eğer bu husus, Kur'an ve sahih hadislerdeki bilgilere uygunsuz kabul edilir. Âyet ve hadislerle aykırı ise reddedilir. Âyet ve hadislerde hiç bahsedilmiyor ve İslâm'ın temel prensiplerine de zıt düşmüyorsa Hz. Peygamber'in şu tavsiyesi doğrultusunda hareket edilir: "Ehl-i kitabı tasdik de etmeyin, tekzip de (yalanlamayın). Biz Allah'a, bize indirilene, İbrâhim'e... indirilene inandık deyin" (Buhârî, "Tefsîr", sûre: 2/11; "İ'tisâm", 25).

e) Kur'an-ı Kerim

Allah tarafından gönderilen ilâhî kitapların sonuncusu olan Kur'an-ı Kerim, son peygamber Hz. Muhammed'e indirilmiştir.

Kur'an-ı Kerime ait bilgiler bir sonraki derste detaylı anlatılacaktır.

20 .
DERSKur'an-ı Kerim
ve Hakkında Bilinmesi Gerekenler

Kur'an-ı Kerim

Allah-u Teâlâ, insanlara yol gösterir, onlara rehber olur diye peygamberleri vazifelendirmiştir. Peygamberler dünyadan ayrılarak ahirete geçince insanların elinde uyarıcı olur, peygamberlerin anlattıklarını unutturmasın diye kitapları indirmiştir. Böylece Rab-bimiz, bize de kitabımız Kur'an-ı Kerim'i göndermiştir.

Kur'an, diğer semavi kitaplardan farklı olarak, kıyamete kadar devam edecek bir dinin müntesiplerine geldiği için, kıyamete kadar hiç eskimeyecek şekilde bir mucize olarak gönderilmiştir. Evet, Kur'an, Efendimizin (SAV) Allah tarafından indirilmiş bir mucizesidir. Kur'anın, Peygamber Efendimizin Şakk-ı Kamer, Hanîni Ciz ve on parmağından su akıtması gibi mucizelerinden tek farkı, o mucizelerin Peygamber Efendimiz devrindeki insanlara gösterilmiş olması, Kur'anı ise kıyamete kadar gelecek olan bütün insanların görecektir olmasıdır. Belki sürekli elimizde olduğundan belki de onu yeterince anlayamayışımızdan, bilemeyeşimizden dolayı bugün Kur'anın mucize olması yönü yeterli kadar takdir edilmemektedir. Bugün Kur'an-ı Kerim dünyada en çok basılan, en çok okunan, en çok ezberlenen kitaptır. İndiği günden

beri tek bir noktası dahi değişmeden günümüze ulaşmıştır. Tehdit edildikleri, muarazaya davet edildikleri halde şimdiye kadar hiç kâfir onun benzerini hatta benzeri bir sureyi veya ayeti dahi getirememiştir. Sadece bu yönleri bile O'nu mucize yapmaya yeter.

Kur'an, icaz ve i'caz da bir doruk noktadır. O geldikten sonra, şairler "Bunun üstüne söz olmaz" deyip şiiri bırakmışlar (Lebid ve Hansa), Ka'benin duvarına asılan muallakat-ı seb'a denilen şiirleri kendi elleriyle indirmişlerdir. O devrin insanının aklına sığdıramadığı konulardan biri ise, bu mucizevî sözleri ümmî, hayatında kitap okuyup yazmamış birisinin söylemesiydi.

Kur'an, ne şiirdir ne de düz yazı. Şiirin kurallarına uymaz ama içinden bir kelime değiştirildiği zaman ahengi bozulur. O'nun kendine has bir musikisi vardır. İnsanı anlatılan olayın atmosferine çeker. Sırf bu musiki yüzünden imana gelmiş insanlar vardır.

1 - Kelimelerin seçimi : Kur'an da kelimeler, olaya göre, olayı en iyi şekilde insanın kafasında şekillendirecek şekilde seçilmiştir. Meselâ, inançsızlığın verdiği sıkıntıyı, zorla yukarıya çıkıp bunalma manasını ifade eden "Dayyikan haracen ke ennemâ yessa'adü" kelimeleriyle anlatan Kur'an, Yessa'adü kelimesin-

deki şeddeli ayn harfi ile, havasız kalan bir insanın refleksi bir hareketle ağız açışını da karakteristik özelliği ile beraber hissettirmiştir. Öbür taraftan fenni yönden yukarılara çıkıldıkça oksijenin azaldığına da işaret etmiştir.

2 - Muhatapları : Bir kitap, bir yazı yazılacağı zaman, onu okuyacak kitlenin seviyesinin göz önüne alınması gerekir. Bir matematik kitabı yazılacaksa, ilkokul, ortaokul, lise, üniversite seviyesi dikkate alınarak yazılır. Kur'an ise her asra ve her insana hitab edecek şekilde indirilmiştir. 1400 seneden beri her kim okuduysa kendi seviyesine göre onda bir şeyler bulmuştur. Bu zamanda ilim o kadar ilerlediği ve yayıldığı halde, gene herkes onda kendi hayatını tanzim edecek kuralları bulabilmektedir. O'nu kimyacı, matematikçi, mühendisi, avamı, uleması, herkes okumaktadır. O, hiç eskimemiştir.

3 - Sıkıntı vermez : Kur'an, namazda okunur, defalarca hatmedilir ama hiç bir okunuşunda insana sıkıntı vermez. Nice orijinal kitap, şiir ve fikir yazıları zamanla okundukça bıkkınlık vermiş ve bir daha yüzüne bakılmaz olmuştur.

4 – Başlı başına bir dil meydana getirmesi : Kur’ân gelmeden önce arapça ileri bir dil olmasına rağmen metafiziğe ve bilime ait medenî bir dilde bulunması lazım olan kelimelerden mahrum bulunuyordu. Arapça’nın bu eksikliği, Kur’ânın inmesinden sonradır ki tamamlandı. Kâfir, eski arapçada toprağını üzerini örten, çiftçi anlamına gelirken, Kur’ân bu kelimeyi hakikatin üzerini örten anlamında kullanmıştır.

5 – Hayatın her safhasına hitab etmesi : Şimdiye kadar beşer tarihinde insanın bütün hayatını intizam altına alacak, maddî-manevî, idarî, hukukî, siyasî, iktisadî, dünyevî, uhrevî bütün meselelerden bahseden bir kitabı bir insanın yazması, bütün bu sahalarda ihtisas sahibi olması imkansızdır. Bu da Kur’ânın beşer kelamı olamayacağını isbatıdır.

6 – Teşbihlerin (benzetmeler,örnekler)

mucizeliği : Kur’ân da yer alan benzetmeler arasında sadece değişik coğrafyalarda yaşayan bir insanın bilebileceği, yemyeşil manzaralardan, coşkun akan ırmaklardan, dalgalar halinde kabarmış denizlerden, denizlerin üstündeki kapkara bulutlardan bahsedilmektedir. Açığı ki hayatında bu manzaraları görmemiş bir insanın bunları tasvir etmesi düşünülemez. Peygamber Efendimiz

ise hayatı boyunca çölde yaşamış, bir iki defa gene çöl içinden geçerek Şam tarafına yolculuğu sırasında deniz görmüş bir insandır. O’nun böyle tasvirlerde bulunması düşünülemez.

7 – Gaybden bahsetmesi : Kur’ân hem geçmiş, hem yakın zaman hem de gelecekteki gaybden haber vermiştir. O zaman için Peygamber Efendimizin bilemeyeceği geçmiş zamandaki ümmetlerin durumlarını anlatmış, geçmişte olan bazı hususi olaylara işaret etmiştir. Bunları ifade

ederken de kimi zaman “bunlar olurken sen onların yanında değildin.” gibi ifadeler kullanmıştır. Peygamber Efendimiz Mekke’de iken ehl-i kitap olan Bizanslılar, mecusî olan Perslere (İranlılara) yenilmişlerdi. O kadar ki Persler, Bizansın içlerine kadar ilerlemişler, ordusunu yok etmişlerdi. Bu durum Mekke’li müşrikleri oldukça sevindirmiş, ve mü’minlere karşı bir koz olarak kul-

lanmaya başlamışlardı. Bunun üzerine Rum suresinin başındaki ayetler indirilmiş ve yakın bir zamanda Bizanslıların galip geleceği bildirilmişti. O zaman müşrikler inanmamışlardı. Ama sonunda Kur’ânın bildirdiği oldu ve 9 sene gibi kısa bir süre sonunda Bizanslılar toparlanarak, İranlıları perişan ettiler.

8 – İlmî ve teknolojik gelişmelerden haber vermesi : Kur’ân bu devirde ancak anlaşılabilen ilmî hakikatlerden ve teknolojik gelişmelerden haber vermiştir.

Dünyanın yuvarlaklığı, kainatın genişlemesi, atmosferin koruyuculuğu, parmak izinin herkes için ayrı olması, herşeyin çift yaratılması, dünyanın dönmesi, yukarıya çıkıldıkça oksijenin azalması, elektrik ve trenden haber vermesi ...

Ayrıca peygamberlerin mucizelerini anlatarak insanlara ilerideki teknolojik gelişmeler için fikir vermektedir.

“Efendimizin (sav) 40 yaşından sonra tebliğ ettiği Kur’ân ayetleri karşısında şairlerin ve hatiplerin aciz kalması.Efendimiz (sav) o zamana kadar ne şiir söylemiş ne de okuyup yazmıştır.

‘Kur’ân meydan okumuş : “Eğer kuluma indirdiğimizden bir şüpheniz varsa , haydi onun benzeribir sure getirin.”(Bakara 23)

“De ki : Andolsun , eğer bu Kur’an’ın benzerini getirmek için insanlar ve cinler bir araya toplansa da birbirlerine yardımcı olsalar , yine de onun benzerini getiremezler.” (İsra 88). Eger bu meydan okumaya cesaretleri ve güçleri olsaydı muhakkak ortaya çıkardı.Kalemle mücadele müfknün olmadığı için ,kılıçla mücadeleyle mecbur oldular.(Ayrıntılı bilgi için 25. Söz ,1 . Şule, 1. Şua, I. Suret) ‘Kabe’nin duvarına altın harflerle yazılan yedi en güzel şiir âdetinden Kur’an’ın inmeye başlamasından sonra bizzat müşrikler vazgeçmişler. 23 senede çok farklı olaylar üzerine ve çok farklı şartlarda, türlü türlü halleti ruhiyede inmiş olmasına rağmen bütün arz eder; sanki bir seferde inmiş gibi bir uyum vardır.

•Peygamberimizi(sav) kendi üslubundan çok farklıdır.

“Musikisi olağanüstüdür.Prof Muhammed Hamidullah’ın arkadaşının (Avrupalı bir müzisyen) sırf Kur’an’ın musikisinden müslüman olması.(Kur’an’ın Edebi Veche, Safvet Senih)

‘Gelecekte haber vermesi; ‘olabilir’ değil ‘olacak’ diye bahsetmesi: Mekke’nin fethi, Rumların İranlılara galip gelmesi.

“Ezberlenmesi kolaydır:Bazı ülkelerde (Sudan) Kur’an’ı ezbedeyen mahpusları serbest bırakıyorlar.Hristiyan mahpuslara da İncil’i ezberleyenleri serbest bırakma kanunu var.Ama bir çok müslüman bu sayede hapisten kurtulduğu halde hristiyanlardan kurtulan olmaması dikkat çekmiş.

•İlmi hakikatler:

-Dünya’nın yuvarlaklığı ‘Bundan sonra yumurta gibi yayıp döşedi.’

-Kainatın genişlemesi “Göğü biz yarattık ve onu genişletiyoruz’

•-Atmosferin koruyuculuğu “Biz gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık”(Enbiya 32) -Parmak uçlarının hususiyeti: “Evet, biz onun parmak uçlarını da derleyip iade etmeye kadiriz.” (Kıyamet4)

-Her şeyin çift yaratılması

-Elektrik: “Allah göklerin ve yerin nurudur. O’nun nurunun misali ,bir lamba yuvası gibidir ki, onda bir kandil vardır. Kandil de cam fanus içindedir. Cam fanus ise, inci gibi parlayan bir yıldız benzer ki, ne doğuya ne de batıya ait olmayan mübarek bir ağacın yakıtından tutuşturulur. Onun yakıtı, kendisine ateş dokunmasa bile ışık verecek kabiliyettedir. O nur üstüne nurdur. Allah dilediğinde nuruna kavuşturur.” (Nur-35)

Sayılar da Kur’anın Allah’ın kitabı olduğunu söylüyor.

Kuran’ın şimdiye dek incelediğimiz mucizevi özelliklerinin dışında bir de “matematsel mucize”si vardır. Bu mucizeye bir örnek, Kuran’daki bazı kelime tekrarlarının verdiği ortak sayıdır. Birbiriyle ilgili bazı kelimeler şaşırtıcı bir biçimde aynı sayıda tekrarlanırlar.

“Yedi Gök” tabiri 7 kere geçer. “Göğlerin yaratılışı (halku semavat)” ifadesi de 7 kere tekrarlanır.

“Gün (yevm)” tekil olarak 365 kere geçerken, çoğul yani “günler (eyyam ve yevmeyn)” kelimeleri 30 defa tekrarlanır. “Ay” kelimesinin tekrar sayısı ise 12’dir.

“Ceza” kelimesi 117 kere yer alırken, Kuran’ın temel prensiplerden olan “affetmek” ifadesi bu sayının tam 2 katı kadar yani 234 kere tekrarlanır.

“Dünya” kelimesi ve “ahiret” kelimesinin tekrarlanış sayıları da aynı: 115.

“Şeytan” kelimesi 88 kere geçiyor. “Melek” kelimesinin tekrar sayısı da 88.

“İman” (tamlama almadan) kelimesi Kuran boyunca 25 kere tekrarlanır, “küfür” kelimesi de...

“Zekat” kelimesi 32 kere tekrarlanırırken, “bereket” kelimesinin tekrarlanış sayısı da 32.

“Rahmet” kelimesi 79, “hidayet” kelimesi de 79 kere tekrarlanır.

“Yaz-sıcak” kelimeleri ile “Kıssoguk” kelimelerinin geçiş sayıları da aynı: 5.

YETİŞTİRME GRUBU MÜFREDATI

ERKİM	KASIM	ARALIK
DERS 1 İnan Kimdir? Yaratış Gayesi DERS 2 Din Nedir? Hak, Dehler DERS 3 Dini Kavramlar (Farz,Sünnet,Meclp,Haram vs...) DERS 4 İslamda 32 Farz	DERS 5 Allah'ın (C.c.) Varlığı Ve Barlığı Allah'ın Sifatları Allah'ın İmanı Allah Sevgisi ve Allah Korkusu DERS 6 Peygamberlerin İmanı Peygamberlerin Özellikleri Ve Görevleri DERS 7 İhlas Nedir? İbadek DERS 8 Ahret Nedir? Ölümlü, Kabir, Kıyamet...	DERS 9 Cennet, Cehennem DERS 10 Abdest Nedir? Nasıl Alınır Abdestin Fazları Ve Sünnetleri Abdesti Bozan Şeyler DERS 11 Gusul Nedir? Nasıl Alınır Gusulün Fazları Ve Sünnetleri Gusulü Gerektiren Haller DERS 12 Namaz Nedir? Neçin Namaz Kılmalıyız? 5 Vakit Namaz, İsmi ve Rekat Sayıları
OCAK	ŞUBAT	MART
DERS 13 Namazın Kılınış Sıkkı Uygunlamalı Namazın Sırları ve Fazları Namazın Bozan Şeyler Sehih Sözcükler DERS 14 Kaza Namazı Seyahat Tasarrüf Namazı Yoku Namazı DERS 15 Seyahat Günah,Şerap, Haram, Hırsız Kavramları Büyük Günahlar DERS 16 Tebliğat, Teşahhütü Namaz, Teşahhütü Kudüs Teahhütü	DERS 17 Son Peygamber Hz. Muhammed S.A.V DERS 18 Sünneti Semsiyeye Nefis Günahk İhtiyatları Önemli Sünnetler DERS 19 Kutsal Kitaplar Gönderildiği Peygamberler, Kitapları İmanı DERS 20 Kazımız Kur'an ve Hakikada Bilinmesi Gerekenler Kur'an da Bilinmesi Gerekenler Kur'anın Gelecekte İğni Rabobler	DERS 21 Şahabe Kimdir? Dört Büyük Halk Cennetle Müjdelenen Şahabelerin Kısaça Hayatları DERS 22 Dua Nedir? Dua Türleri Nasıl Dua Edilmeli DERS 23 Kader Ve Kaza Nedir? Kader Ve Kaza İmanı DERS 24 Meleklerin İmanı Meleklerin Özellikleri Ve Meleklerin İnanılması Dört Büyük Melek

REHBERLİK GRUBU MÜFREDATI

ERKİM	KASIM	ARALIK
DERS 1 Okul Ve Öğretmen Sevgisi Dersteki Önemli Zaman, Tazmin ve Plan Çıkarma DERS 2 Güzel Ahlak Okuma-Kalkma Adabı Konuşma Ve Dinleme Adabı Yemek Adabı Ders Dinleme Adabı Öğrencilik Adabı DERS 3 Türkiye Kültürü, Ülle Bilgisi Türkçeniz Dini ve Güzel Konuşma DERS 4 Kitap Okuma	DERS 5 Aşa-Baba İlişkisi, Komşu İlişkisi Akıllı İlişkisi Akıllı Kararlar DERS 6 Yaşlılara-Büyüklere Sevgisi, Küçüğe Sevgisi E Öğretimin Kültürümüzdeki Yeri Teşekkür Etme DERS 7 Yenişima Gıyaseti ve İslam İnanı Akıllı Sevgisi Kaz-Eflek Akademi Münessebeti DERS 8 İnanı Soylanmak Doğru İnanı Ayırtmak	DERS 9 Aşa-Baba İlişkisi, Komşu İlişkisi Akıllı İlişkisi Akıllı Kararlar DERS 10 Yaşlılara-Büyüklere Sevgisi, Küçüğe Sevgisi E Öğretimin Kültürümüzdeki Yeri Teşekkür Etme DERS 11 Tematik Nedir? Neden Önemli? Kök-Kaynak ve Et-Düzemi Banyo Ve Tuvalet Adabı DERS 12 Tilâp ve doğum günü nasıl kutlanmalı
OCAK	ŞUBAT	MART
DERS 13 Konuşurla Olanın Gereken İlişkiler Başlıklarla Rahatsız Etme Trafik Kuralları Uyma Mizak Dinleme Usulü Sokaklara Yürüme Kuralları Sevimli Yürme DERS 14 Biriktilen Önemli Önemli Piyasaya Yararlanışma, Dayanışma Fedakârlık DERS 15 İnsan ve Zamban İnsan ve Zamban Özgeçmişimizi Kazanma Yolları DERS 16 İzleni İsteme, İznesiz Kullanma	DERS 17 Hayatın Uzunluğu Düşüncesi Namus Kavramı Günah Kavramı Bazı İnançlarımızın Gerekten Yerleri Hakıza Gıme Adabı DERS 18 Önemli Önemli Tasarrüflü Olma (Para, Zaman, Yemek...) Kıyasat İstif DERS 19 Sözünde Durma-Rahatsızlıkların Tırtığı Sözünde Durma-Rahatsızlıkların Tırtığı Sözünde Durma-Rahatsızlıkların Tırtığı DERS 20 Sözünde Durma-Rahatsızlıkların Tırtığı Sözünde Durma-Rahatsızlıkların Tırtığı	DERS 21 Alay Etme, Hıfız, Alma, İsmi Talema Dedikodu ve Gıybet Aldatıcı Olmak, Hoşgörü DERS 22 Cevre Bilinci ve Çevreyi Koruma Tabii Sevgisi Hayvanlara İyi Muamele DERS 23 Peygamberlerin Peygamberlerin DERS 24 İslamın Beş Şartı
ÖZEL SAYI		
DERS-A Kur'an ve Kurban Bayramı Mübarek Gece DERS-B Oruç Ve Sağlık Ramazan Ayı Ve Oruç İbadeti Ramazan Bayramı DERS-C Çanaklılık Destanı DERS-D Kur'an Sevgisi, Milli Şuar DERS-E Kur'an Sultan Süleyman Yavuz Sultan Selim Fatih Sultan Mehmet İstanbulun Fethi Ve DERS-F Ervin Teorisi Yaratış		

**Rahmet-i İlâhiyenin en lâîf, en güzel, en hoş,
en şirin cilvelerinden olan şefkat, bir iksir-i
nuranîdir, aşktan çok keskindir.**

